

پس اسلام کی د انسان حقوق

ژبارن : أبوضياء زاهدالله توحيدى مدنى

حقوق الإنسان في الإسلام

(باللغة البشتو)

تأليف : لمعالى الشيخ صالح بن عبدالعزى بن محمد آل الشيخ

وزىر الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد

مترجم : أبوضياء زاهدالله توحيدى مدنى

الداعية بمكتب التعاونى للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالجبيل

الطبعة الأولى : ١٤٣٧هـ

بسم الله الرحمن الرحيم

د ژباړن سریزه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد الأولين والأخريين نبينا محمد ﷺ وعلى آله وصحبه أجمعين .

* الله تعالى په انسانانو باندې ډیره لویه مهرباني کړې چې دوي ته یې سپیڅلي اسلامي دین رالېږلی دی ، او د دې په زده کړه ، بنسټونه او عمل کولو کې د هر انسان لپاره د دنیا او آخرت مصلحت او فایده یښيي ده ، او په دې اسلامي مقدس دین کې الله تعالى ټولو انسانانو ته حقوق ورکړي دي ، چې دا حقوق په هغو واثقواو عهدنامو کې نشته کومي چې د انسانانو په لاس لیکل شوي او تیارې شوي دي ، الله تعالى په خپل مبارک کتاب کې او رسول الله ﷺ په صحیح احادیثو کې د ټولو انسانانو حقوق ثابت کړي دي ، برابره خبرې ده که دوي مسلمانان وي او که مسلمانان نه وي ، الله تعالى فرمایلي : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نَقَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ

وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١﴾ ((ای مؤمنانو: اوسئ تاسي محکم ولاړ (په حق باندي) له پاره د الله تعالی ، شاهدان په عدل (انصاف) سره ، او باعث دي نه کړي تاسو دشمني د قوم په دي چه عدل به ونه کړي تاسو، عدل وکړئ ، هم دا (عدل) ډیر نږدي دی پرهیز گاري ته ، او ویریرئ تاسي د الله تعالی نه ، یقینا الله تعالی خبردار دی په هغو اعمالو چه تاسي یې کوي)) .

* اسلامي شریعت چه انسان ته کوم حقوق ورکړی دی نود دي حقوقو اساسي مبادئ (بنیادونه) نبي کریم ﷺ هغه خطبه کې ذکر کړي دي کله چه هغه د حج په موسم کې د قرباني (لوي اختر) په ورځ ټولو مسلمانانو ته پیش کړي وه ، دغه یوه جامع او شامله خطبه وه چه په هغي کې د هر انسان لپاره حقوق د دلائلو په رڼا کې ذکر دي ، نو د اسلامي شریعت په رڼا کې مونږ د انسان ځني حقوق په لاندې ډول ذکر کوو:

(١) [سورة المائدة / ٨].

* په عامه توګه حقوق: د ژوند حق، د عقیدې حق، بل ته د بنودلو حق، د خپل مصیر معلومولو حق، د ټولو انسانانو حقوق، کورنی حقوق: (د اولاد حقوق، ماشوم ته د خایسته نوم کیښودلو حق، ماشوم ته په روزنځای کې د داخلولو او روزني حق، د اولاد په مابین کې د انصاف او عدل حق، د ښځو حقوق، د مور او پلار حقوق او د صلي رحمي حق).

* اجتماعي حقوق: د هستوګني او ګاونډي حقوق، د معیوبینو حقوق، د حجر صحي حق (په کوم هیواد او ښار کې چه مرض وي خلکو ته د هغي څخه د تللو او هغي ته د ورتللو اجازت نه ورکول).

* اقتصادي حقوق: د کار کولو حق، د اخستلو او خرڅولو حق، د ملکیت حق، د شفعي حق، د سوال کوونکې حق، او د ټولني لپاره د هغه شخص د مقابلي حق چه منصب او مسؤلیت د خپلي شخصي مصالحو او فایدو لپاره استعمالوي.

* د بنځي حقوق: د اسلام څخه مخکې جاهلي ټولني بنځي ته پدې نظر کتل چه دا به يواځي د سپري خدمت کوي او سپری به يي د خپلي فايدي لپاره استعمالوي ، د جاهلي دودونو او رواجونو په نتيجه کې به بنځه د نورو شيانو په شان خرڅيدله او اخستل کيدله ، کله چه اسلام راغی نو د جاهلي زماني د ظلم او ستم ټول تأسيسيات (بنسټونو) ته يي د پاي نقطه کيښودله ، او بنځي يي د سپرو په شان وگرځولي ، (دوي يي په انساني کرامت او عزت ، کې د سپرو سره برابري کړي ، او بل يي دا ثابته کړه چه سپری او بنځه په پيدايښ او طبيعت کې يوشان دي) ، اسلام د بنځي منزله او مرتبه اوچته کړي ده او دپته يي عزت ورکړی دی ، کله يي دا مورگرځولي ده ، کله يي خورگرځولي ده ، کله يي د خپل خاوند لپاره بنځه گرځولي ده ، او کله يي لورگرځولي ده ، او د دي عزت او کرامت په ډيرو آيتونو او احاديثوکې ذکر دی ، او د دي د طبيعت موافق يي په دي باندي ځني عبادات فرض او ځني واجب او ځني مستحب کرځولي دي .

* غريبان د انسان لپاره ځني حقوق د خپلو وټائقو او عهدنامو په ليکلو ثابتوي او ډيرهغه حقوق چه انسان ته

شريعت ورته ورکړې لکه څرنگه چه مونږ مخکې ځني ذکر کړوهغه ترينه منفي کوي، او ډير غربي مجازه او غرب ته مايله خلک او گمراه داعيان هم هغه حقوق ثابتوي چه کوم غربي ټولني ثابت کړي دي او اسلامي دين دهغي څخه پاک اوبي زاره دی ، کله که دا غربي داعيان دغه گمراه افکارو ته دعوت او بلنه ورکوي نو حق پرستودعاتو اورباني علماوو ته پکاردي چه هغوي د دغه ناوړه افکارو څخه په هره مکنه وسيله منع کړي ، غربيان د خپلو عهدنامو (لوظنامو) په نتيجه کې چه د دوهم نړي وال جنگ څخه روسته يي د انسان د حقوقو په هکله ليکلي دا عقیده ساتي چه سړي اوبنځي په ټولو حقوق کې برابر دي او د انسان لپاره يي په ډيرو مجالاتو کې حریت او ازادي ثابته کړي ، بيا د هغوي په ټولنه کې په عملي ميدان کې دا ټول شيان په صحيح معنی تطبیق او عملي ندي ، دوي چه کومي ازادياني ورکړي دي د هغو تفصيل دا دی : انفرادي ازادي ، سياسي ازادي ، مالي ازادي ، د مساوات ازادي ، د قضاء او فيصلي ازادي ، د حقوقو او په هر ملک کې د هويت اخستلو ازادي ، البته هغه څوک چه په قرآن کریم او احاديثو عبوراو مرور لري نو

هغوي پدې پوهیږي چه د لومړي ځل لپاره انسان ته حقوق اسلام سپیڅلي او مقدس دین ورکړي دي لیکن د دغو ټولو حقوقو لپاره یې خپل حدود ټاکلي دي چه د هغوڅخه به تجاوزنه کوي او هرچه غریبان دي په پوره توګه د هغوڅخه تجاوزکوي ، نو په دې اساس مونږ به دا ووايو چه په اسلامي دین کې ازادې او مساوات دواړه شته خودا به په مطلقه توګه نه دي چه هر څوک به د خپل طبیعت او مزاج موافق کارونه کوي بلکې د دې لپاره به قرآن کریم اود رسول الله ﷺ احادیث معیار وي نه د خلکو غوښتنې .

* بناغلی محترم معالي الشيخ: صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ ، حفظه الله تعالى ، چه دا په سعودي عربستان کې د (الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد) وزیردی اوده په یوه موضوع باندي بیان کړي وو چه د هغې عنوان وو : (حقوق الإنسان) (د انسان حقونه) ، بیا دا موضوع تسجیل شوي وه اود کیسټ د تفریغ کولوڅخه روسته یې ورته د یووړوکې کتاب شکل ورکړی دی ، د دې موضوع د اهمیت په اساس اود موجوده زمانې د ټولنود

ضرورت له امله په سعودي عربستان کې د جليل نوم بنار کې داوقافو د وزارت تابع د عوتي مرکز (دعوت سنتير) ټول داعيان د دي کتاب په ژباړه مکلف کړو نو دا چه په دغه ديني مرکز کې د پښتو شعبي او خانگي مسؤل زه اوم نوله دي امله د دي کتاب د ژباړي د سعادت خوش نصيبي ماته حاصله شوه، نود الله تعالى په مدد په مختصر وخت کې د دي ژباړه پاي ته ورسیده ، نود الله تعالى شه سوال کوم چه پدي کتاب سره د پښتو ټولني ته فايده ورسوي .

آمين يارب العالمين .

وصلی الله تعالى على خير خلقه محمد وعلى آله وصحبه أجمعين .

أبوضياء زاهد الله توحيدى مدني

د جليل د دعوتی مرکز د پښتو خانگي مسؤل

ص - ب : ۱۵۸۰، الجليل : ۵۱۳۱۹

سعودي عربستان

00966/3/3625500 EXT-1020

موبائل : 0508045497

بسم الله الرحمن الرحيم

د مؤلف سرريزه

الحمد لله رب العالمين الذي قال في محكم كتابه ، وهو أحكم الحاكمين : ﴿ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴾^(۱) « او يقينا عزت وركړې دى مونږ اولاد د آدم عليه السلام ته ، او سواره كړي دي مونږ دوي لره په وچه او په درياب كې ، او روزي وركړي ده مونږ دوي ته د پاك رزقونو نه ، او غوره كړي دي مونږ دوي لره په ډيرود هغه چانه چه مونږ پيدا كړي دي ، ډير غوره والى » .

* ثناء او صفت دى هغه ذات لره چه پوهيږي په هغه څه چه پيدا كړى يې دي ، او هغه پت رازونه پيژني او خبردار دى ، زه د هغه په پوره توگه ثناء او صفت وايم د هغه د حكم او نهي ، اود هغه د شريعت او لارښودني ، الله هغه ذات دى چه خلكوته يې لارښودنه كړى ده ، اودوي ته يې په هغه څه حكم

(۱) [سورة الإسراء / ۷۰].

کړې دی چه دوي په دنيا او آخرت کې پوره کوي او فايده ورته ورکوي ، د الله تعالی لپاره زیات ثناء او صفت دی لکه څرنگه چه یې په مونږ زیاته مهرباني کړې ده ، او گواهي کوم چه نشته لائق د بندگي مگر یو الله تعالی دی چه شریک نه لري ، او محمد ﷺ د الله تعالی بنده او پیغمبردی ، الله تعالی دي په هغه اود هغه په خاندان او ملگرو باندي رحمت نازل کړي ، او په هغوي دي ډیر سلام وي .

أما بعد :

د اسلامي دين اهميت :

* د مسلمان سپری لپاره مناسب داده چه د خپل دين د زده کړي لپاره ډیر حرص وکړی په کوم چه نه پوهیږي ، او د خپل علم باقي پاتي کیدلو لپاره کوشش وکړی کوم چه د وخت په تیریدلو او یاد ډیر مصروفیت له امله ترینه هیرکړی شوی دی ، پدي کې هیڅ شک نشته چه اسلامي شریعت مبارک او کامل دی ، خلکو ته د دي په شان کامل شریعت بل ندی راغلی ، الله تعالی د هر رسول لپاره شریعت او څرگنده لازم څړولی ده ، اود رسول الله ﷺ شریعت یی تر

قیامت راتللو پورې په ټولو شریعتونو کې کامل او پوره
 گرځولی دی ، اودا شریعت د هرځای او زمانې لپاره صالح
 او مناسب دی ، اگرکه ځایونه او حالات مختلف شي ، الله
 تعالیٰ په قرآن کریم کې فرمایلي : ﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ
 وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ﴾ ^(۱) « نن پوره
 کړوما تاسولره دین ستاسو ، او پوره مي کړوپه تاسوباندي
 نعمت خپل ، اوغوره کړی می دی تاسولره اسلام دین » .

* په اسلامي شریعت کې د هرمشکل حل اود هرچا
 د حق ساتنه شته ، اود هرقسم انسان لپاره پدې کې منزله او
 مرتبه شته او بیا په خصوصي توگه د مسلمان لپاره په دې
 کې منزله او عزت شته ، ځکه مسلمان د توحید د پیغام
 مسؤلیت لري ، نود ټولو لپاره دا ضروري ده چه د اسلامي
 شریعت محاسن (بنکلاوي) وپیژني ، اود دې شریعت
 حکمونه ، مقصدونه او پټ رازونه وپیژني ، اود کومو
 حقوقو د ساتني حکم چه یی کړی دی د هغو ساتنه وکړي ،
 او خلکو ته د دې دعوت اوبلنه وکړي ، اود گمراه داعیانو په

(۱) [سورة المائدة / ۳] .

مقابل کې چپ پاتي نشي کوم چه خلک په مختلفو نومونو او شعاراتود حق څخه منع کوي ، مونږ د الله تعالی شکر اداء کوو چه دي شريعت ته يې مونږه راگرځولي يو ، او مونږ ته يې پوهه او ادا ب راکړې دی لکه څرنگه چه يې رسول الله ﷺ ته ورکړې وو ، او کوم تقريرونه (درسونه) چه په دي مبارک جومات کې وشو چه د هغو ټولو عنوان وو : (الحقوق الشرعية) (شرعي حقونه) .

د دوه مهمو حقوقو پيژندل :

* د مسلمان او ايماندار لپاره دا پوهه او پيژندنه لارمي ده چه الله تعالی آسمانونه او ځمکي د دوه حقونو په اساس قائم کړي دي : د الله تعالی د حق اداء کولو او بيا د بندگانود حقونود اداء کولو له امله ، ټول پيغمبران د اول نه تراخره پوري او ټول نازل شوي کتابونه د دي دواړو حقونو د څرگندوالي په اساس راغلي دي ، هغه دا چه بنديگي يواځي د الله تعالی حق دی د هغه څخه علاوه به د بل چا عبادت نه کيږي ، اود الله تعالی نه علاوه د نورو مختلفو باطلو معبودانو او شريکانو د عبادت څخه انکار

کول ، او د هغه د رسول تابعداري کول چه د هغه په هکله يې په هره زمانه اوځاي کې د تابعداري حکم کړی دی ، او بيا خلکو ته د هغوي حقونه واپس کول ، د دي دوه بنيادي حقونو اداء کولو له امله الله تعالی کتابونه نازل کړی دي او پيغمبران يی رالېږلي دي ، الله تعالی په قرآن کریم کې فرمايلي : ﴿ قَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ﴾^(۱) « يقينارالېږلي دي مونږ تاسو ته رسولان خپل په بنسکاره حکمونو سره ، او نازل کړی دی مونږ د دوي د ملگرتيا لپاره کتابونه او د تللو څيز ، د پاره د دي چه ودرېږي خلک په انصاف سره » .

* او همداراز الله تعالی فرمايلي : ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾^(۲) « او يقينا لېږلي دي مونږ په هرامت کې رسول (پدي خبره) چه بندهگي خاص کړي د الله تعالی او ځان وساتي د (بندهگي) د غير الله نه » .

(۱) [سورة الحديد/ ۲۵] .

(۲) [سورة النحل/ ۳۲] .

* نو پدې اساس رسول الله ﷺ معاذ بن جبل ؓ ته وویل : ((يَا مُعَاذُ ، هَلْ تَدْرِي حَقَّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ ، وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ ، قُلْتُ : اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ ، قَالَ :)) (فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) ، فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ قَالَ : ((لَا تُبَشِّرْهُمْ فَيَتَكَلَّمُوا)) «ای معاذه ! آیاته پوهیږي چه د الله تعالی حق په بندگانو باندي څه دی ؟ ، اود بندگانو په الله تعالی باندي حق څه دی ؟ ، نو هغه وویل : الله تعالی اود هغه رسول بنه پوهیږي ، رسول الله ﷺ وویل : «یقیناد الله تعالی حق په بندگانو باندي دا دی چه د هغه عبادت وکړي اود هغه سره په عبادت کې هیڅوک شریک ونه گرځوي ، اود بندگانو په الله تعالی باندي حق دا دی چه هغه چاته به عذاب نه ورکوي چه د هغه سره یې هیڅ شی ندي شریک کړي ، نو ما وویل : د الله تعالی رسوله ! ، پدې باندي خلکو ته خوشخبري نه ورکوم ، نو هغه وویل : خوشخبري مه ورکوه نو بیا به دوي په دي اکتفاء وکړي»^(۱) .

(۱) [روایت یې صحیح بخاری - په ج ۱۰ / ص ۲۹۴ ، کې کړی دی .]

* نو په دې سره دا واضحه شوه هغه حقوق چه ټولو شريعتونو پري راتگ كړي او بيا خاص كړ چه اسلامي شريعت يي يادونه كړي هغه : د الله تعالى حق اداء كول دي او د خلكو د حقوقو اداء كول دي ، نو دا تاته د الله تعالى په كتاب كې او د رسول الله ﷺ د سيرت او په سنتو كې د پوره سوچ او فكر كولو څخه روسته د دې كلمي وضاحت وشو ، (چه هغه د انسان حقوق دي) .

* د شرعي حقوقو په متعلق تاسو ته د محترمو مشايخو په ډيرو تقريرونو (درسونو) كې د هغو تفصيل او وضاحت شو ، الله تعالى دي هغوي ته د خير بدله وركړي .

د انسان حقوق او د پته د تاريخ په رڼا كې لنډه كتنه :

* بعضي دهغو حقوقو څخه چه په موجوده زمانه كې يې ډير ذكراو يادونه كيږي او هغو ته يي په (حقوق الإنسان) (د انسان په حقونو) سره نوم وركړی دی ، او پدې كلمي سره د نن ورځ د محاضراتو (بيانونو) عنوان هم دی ، پدې عنوان سره ډيرو اشخاصو ليكني كړي دي ، چه بعضي د دينه

شرعي بحثونه دي او ځني عقيدوي دي او ځني د عباداتو او ځني د قضاء او فيصلو او ځني د سياسي او مالي مختلفو حقوقو سره تعلق لري .

* اود بل اړخ نه پدې حقوقو پوري هغه څه هم متصل او پياوسته دي چه کوم لوي هيوادونه او يا ملگري ملتونه يې خپروي چه هغوي ورته نوم په : (موثيق حقوق الإنسان) (د انسان د حقوقو په عهدنامو) سره ورکړی ، لکه څرنگه چه تاسو پوهيږي چه د دي کلمي راپيدا کولو لپاره قيصه ده ، دا لفظ د (حقوق الإنسان) نوی راپيدا شوی دی په شريعت کې د دي لفظ ذکر نشته ، اود دي ذکر په قرآن کریم او حديثو کې هم نشته ، علماوو او د اسلام امامانو د دي کلمي د ثبوت لپاره کوم دليل هم ندی پيش کړی ، ليکن د انسان حق په قرآن کریم او حديثو کې موجود دی ، چه د دي وضاحت به د دي کتاب په راتلونکې حصه کې وشي .

* کله چه دوهم نړي وال جنگ وشو او په دي کې د مختلف ايتلاف کوونکو هيوادونود امريکا په مشري او قيادت کاميابي ترلاس کړه ، اود ملگرو ملتونو سازمان

نوی عالمي نظام جوړ کړو، نود (النظام العالمي الجديد) (نوی نړی وال نظام)، اصطلاح د خلیج د جنگ څخه روسته نده راپیدا شوی، بلکې د دي اصطلاح بنسټونه (بنیادونه) د دوهم نړی وال جنگ څخه روسته بنسټکاره شوی وو، د دي لپاره چه لوي او قوي ملکونه (هیوادونه) یې په هغه وخت کې استعمال کړی چه کله دوي په نړی کې په نورو ضعیفه ملکونو (هیوادونو) او امتونو، بنارونو او د هغوي په ثقافتونو باندي د یو نوي شي فرض کول غواړي .

* د دوهم نړی وال جنگ څخه روسته لوي ملکونو او قوتونو د نوي عالمي نظام ایجاد وکړو چه دوي په ټولو ملکونو واکدار او قابض شي، دغه قبضه او واکداري به کله ثقافي وي او کله به دغه د قوت په نتیجه کې د عملي اقدام له نظره د ازادي سره تړاو لري، او کله به دغه قوت په نورو ملکونو (هیوادونو) کې چه دوي پکې لاس وهنه غواړي د هغي لپاره استعمالوي، نود دي عالمي نوي تنظیم اعلان او خبرتیا په (۱۹۴۸) میلادي کال کې وشوه، چه دغه عالمي او زورته په (حقوق الإنسان) سره نوم کیښود، او د ملگرو ملتونو لخوا یوه وثیقه (معاهده) ولیکل شوه چه

هغه په دیرشو (۳۰) مادو مشتمله وه ، بیا په دغه معاهده کې ځنې تعديلات (تغیرات) په زیادت سره وشو ، نو اوس ورته نوم په : (حقوق الإنسان) (د انسان په حقونو سره) سره نوم ورکوي .

د ملګرو ملتونو د حقوقو دوه جهته :

* د کومو حقوقو چه مګري ملتونه او غربي هیوادونه اواز کوي هغه په حقیقت کې دوه جهتونو ته راجع کیږي :

۱) د حریت (ازادې) جهت

۲) د خلکو په مابین کې د مساوات (برابروالی) جهت .

* د دې حقوقو په ضمن کې د غلامتوب او مریتوب د ټولو قسمونو لغوه کیدل او ختمیدل هم دي ، اودا یې یو باطل عمل ګڼلی اود دې باقی پاتې کیدل جایز ندي .

د غربیانو په تړد د حریت (ازادې) قسمونه :

* دوي د حریت (ازادې) قسمونه په تفصیل سره بیان کړي دي چه هغه دا دي : انفرادي ازادې ، سیاسي ازادې ، مالي ازادې ، د مساوات ازادې ، د قضاء او فیصلي ازادې ، د حقوقو او په هرملک کې د هویت اخستلو ازادې .

* دوي د سړي او د بنسټي په مساوات کې تفصیل کړی دی ، او دوي وایي ټول خلک برابر دي اگر که د دوي رنگونه او طبقات مختلف وي ، اگر که د دوي د هیوادونو حقوق او طریقه د کار کولود یوبل څخه مختلفه او بدله وي ، دوي ټول په کارونو کې برابر دي ، او دوي چه د هستوګني لپاره کوم هیواد غوره کوي ، او یا نور هغه تفصیل چه دي دوه مهمو اصولوته د هغې رجوع کیري :

لومړنی اصل : د انسان ازادې .

دوهم اصل : د دوه انسانانو په مابین کې برابروالی .

* د دغې شرطونو په ضمن کې دا هم وارد دي : یو هیواد به د بل هیواد په کارونو کې تصرف او لاس وهنه نه کوي ، د خلکو سره په معامله کې د هیواد حق مقید او

محدود کول ، نو د دې له امله غربي هیوادونه او ملګري ملتونه د ډیرو هیوادونو په کارونو کې تصرف او لاس وهنه کوي ، او ډیر شیان یې په هغوي لازمي کړي دي ، او ډیر کړتې دوي د ځنو دولتونو په هکله خبرتیا ورکړي او تهمت پري ولګوي چه دوي بعضي حقوق عملي کړي ندي ، او ډیر کړتې د دوي تصرف او لاس وهنه په نورو هیوادونو کې د دوي د خپلو ملکونو د کارونو څخه په غټه کچه وي ، او د هغوي څخه پوښتنه کوي چه تاسو څومره ازادي په عملي توګه راوستي ده؟ ، او د هغو څخه د انفرادي حالاتو پوښتنه هم کوي ، او د هغوي په سیاسي ازادي کې هم لاس وهنه کوي ، او دوي د دیموکراسي او ازکوي او دوي وایي هیوادونه به پخپله د خپل ځان په هکله فیصله کوي ، او د انتخاباتو (ټاکنو) لپاره به مسؤل خلک معلومېږي او پرلمان به جوړېږي لکه څرنګه په غربي هیوادونو کې دی .

* پدې کې کوم شک نشته هغه ملکونه (هیوادونه) چه هونښیارنه وي کله چه هغوي ته دغه مبادئ (أصول) ور داخل کړي نو هغه د دوي د سیطري او اشغال لاندې په اسانتیا سره راځي ، او بیا د دې ملکونو اختیار او واک هغه

چاته ورکوي چه هغوي د غرب مدد کونکي او مزدوران دي او په خاصه توگه هغه څوک چه د ازادي په نوم يي حرکتونه پيل کړي دي ، او ډيرهغه ملکونه چه د دوهم نړي وال جنگ څخه روسته يي استقلال اعلان کړي او د قسم استعمار (اشغالگرو) استقبال نه کوي ، د حقوق انسان په نوم باندي اعلانونه او اوازونه د دي لپاره خاص اسباب او حالات دي چه هغوي ايجاد کړي دي ، او د دي عام اعلان لپاره اهداف دي چه د لوي اشغالگرو دولتونو اصولو (بنسټونو) لپاره خدمت کوي .

د مسلمان لپاره اسلامي دين فخر دی :

* د حقوق انسان کلمه نن سبا د غربي ټولنو په توسط ډيره تکرار يږي ، په مسلمان باندي واجب ده چه په خپل دين باندي فخر کونکې وي ، او په دي باندي يې اعتماد وي کوم حق چه د انسان لپاره دی هغه ډير لوي دی ځکه چه هغه د الله تعالی له طرفه دی ، ځکه هيڅ څوک د الله تعالی په مخلوق اوچه دهغوي لپاره څه مناسب دي د الله تعالی څخه علاوه ډير ښه نه پوهيږي ، لکه څرنگه چه الله

تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ
اللطيفُ الخبيرُ﴾^(۱) «آياندى پوهه هغه شوک چه پيدائش يې
کړی دی ، او هغه رازونه پيژني خبرداردی» .

* الله تعالی چه کوم خيز جايز کړی دی نو همدغه
الله تعالی د انسان د حق ساتنه کوي ، ټول خلک چه د يو بل
خخه مختلف دي د هغوي د حقوقو ساتنه کوي ، نو له دي
امله ډيرو علماوو د (د انسان د حقوقو) په موضوع دقت او
پلټنه کړی ، روسته د پوره پلټني نه ورته دا ثابته شوي چه
اسلامي شريعت ، اود نبي کریم ﷺ سيرت ، او د قرآن کریم
او سنتو احکامو اود خلفاء راشدینو فعاليتونه دا د انسان د
حقوقو لپاره يوه ستره لومړني وثيقه ده ، او دا په مثال او
عملي کولو کې ډيره لويه ده ، دا د رسول الله ﷺ اود خلفاوو
راشدینو په زمانه کې هم په پوره توگه عملي شوي وه ، او
ډيرو پلټنه کوونکو او ليکوالانو د دي موضوع په هکله
ليکنه کړي ده .

(۱) [سورة الملك / ۱۴] .

د انسان د حقوقو په هکله د ځنو علماوو لیکنې :

* بعضي د هغو علماوو څخه چه پدې موضوع کې يې لیکنې کړي نود ملگرو ملتونو دغه اعلان او خبرتیا ته يې د ضعف اود نقصان په سترگه کتلي دي ، او بیا یو لیکوال د دغه اعلان هره ماده په اسلامي تاریخ او په اسلامي شریعت کې ثابتہ کړي ، او بیا يې ویلي چه اسلامي شریعت یواځني دین دی چه دیتہ يې سبقت کړی دی، تردې چه د مریتوب لغوه کیدل ، او د سرې او بنځي برابروالی او جایز کیدوته يې د اسلامي دین د سبقت کوشش کړی ، دغه د انسان حقوقو اعلان ته په ضعیف نظر کتنه کې ډیرو لیکوالانو سره په هغو تهمتونو کې کومک کوي کوم چه دوي ته د غربیانو لخوا متوجي دي ، او یا دا چه اسلامي دین بعضو موضوع گانو، حقوقو او حریت ته سبقت کړی دی ، دا خبري په څه مجالاتو کې صحیح دي او په څه مجالاتو کې مردود دي ځکه د دي ځنو افکارو اسلامي شریعت مخالف دی .

* بعضي د دوينه هغه څوک دي چه د دي مسئلي علمي پلټنه او تفتيش يي په مجلو او مقالاتو کې ذکر کړي دی ، نود دي څرگندوالی يي کړی دی کوم حقوق چه په غربي ټولنه کې د انسان لپاره دي اود ملگرو ملتونو لخوا يي خبرتيا ورکړی شوي ، بعضي د دينه داسي دي چه په شريعت کې شته ، او ځني په بنيادي توگه د اسلامي شريعت سره ټکر او مخالف دي ، الله تعالی مونږ ته حکم کړی چه په فيصله کولو کې هغه ته رجوع وکړو ، الله تعالی په قرآن کریم کې فرمايلي : ﴿ وَأَنْ أَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ﴾ ^(۱) « او حکم کوي تاسوته) چه فيصلې کوي په مينځ د دوي کې په هغه کتاب چه نازل کړی دی الله تعالی ، او تابعداري مه کوه د خواهشاتو د دوي ، او ځان ساته د دوي نه (هسي نه) چه واروي تالره د بعضي هغه نه چه نازل کړی دی الله تعالی تاته » .

^(۱) [سورة المائدة / ۴۹].

* او همدارنگه الله تعالی فرمایي: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمْرًا أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾^(۱) «ندی واک اختیار مگر صرف د الله تعالی دی ، حکم یې کړی دی چه بندگي به نه کوي په غیرد هغه نه» .

* په علمي او عملي مسائلو کې به خاص الله تعالی لره فیصله وي .

* پدې یو درس (بیان) کې د دي موضوع متعلق دا ممکنه نده چه مونږ ټول مربوطه مسائل ذکر کړو ، لیکن دیته به یې رانږدي کړو چه د انسان د حقونو شرعي بنیادونه او بستونه څه دي ؟ .

* غریبان اشغالگراود هغوي تابعداران چه د اسلام دشمنان دي دوي چه د انسان د حقوقو د ورکولو په هکله کوم اعلانونه او خبرتیا ورکوي په هغه طریقچه چه هغوي یې غواړي پدې کې د دوي تابعداري د اسلام اود مسلمانانو په مصلحت نده ، بلکي دوي د دي له امله د مسلمانانو په

(۱) [سورة یوسف / ۴۰] .

کارونو کې لاس وهنه کوي چه مسلمانانو په خپل اسلامي دين باندې کوم تمسک کړی دی د هغې څخه يې هغه څه ته اړوي چه غريبان يې غوښتونکي دي ، لکه په پوره توگه ازادي ، د سړي او ښځې د يو بل سره په مالي ، حقوقي او سياسي کارونو کې علاقه او ارتباط ، او ياداسې نور .

په اسلام کې د بني آدم منزله او مرتبه : په حقوقو کې په بنيادي توگه حقوق د انسان دي :

* چه د دي رجوع د الله تعالی دي وينا ته کيږي :
﴿ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ ﴾ ^(۱) « او يقينا مونږ عزت ورکړی دی اولاد د آدم عليه السلام ته » .

* علماء وايي : د الله تعالی تکریم او عزت د بني آدم لپاره پدي کې رجوع دوه شيانو ته کيږي :

* **اول :** الله تعالی د بني آدم تکریم او عزت په پيدايښ کې کړی دی ، او هغه څه چه په آسمانونو او ځمکو

(۱) [سورة الإسراء / ۷۰].

کې دي هغه يې د ده لپاره تابع کړي دي لکه څرنګه چه په ذکر شوي آيت کې يې يادونه وشوه .

* **دوهم** : الله تعالى بني آدم ته عزت ورکړی دی چه دا يې د حيوان او نورو مخلوقاتو څخه په منزله او مرتبه کې اوچت کړی دی ، او دا يې په ټولو مخلوقاتو کې غوره کړی دی ، او په کوم يوشي سره چه ده ته په خپله زندګي کې سعادت او نيکبختي رسېږي او د ده پکې مصلحت وي او رغبت يې لري ، او د ده تعلق د انسانانو د جنس سره ، نو دا کارونه هم دده په غوره والی او فضيلت باندي دلالت کوي ، او بل دا چه د ده له امله شريعتونه راغلل چه د الله تعالى او بندګانو حق بيان کړي ، لکه د الله تعالى دا وينا : ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ ^(۱) «او يقينا عزت ورکړی دی مونږ او لاد د آدم عليه السلام ته ، او سواره کړي دي مونږ دوي لره په وچه او په درياب کې ، او مونږ روزي هم ورکړی ده دوي ته د پاک رزقونونه ، او غوره والی مو دوي ته

(۱) [سورة الإسراء/ ۷۰]

ورکړی په ډیرو د هغه چا نه چه مونږ پیدا کړي دي ، ډیر غوره والی» .

د ازادې قسمونه :

* کوم حقونه چه د (حقوق الإنسان) د انسان د حقونو) د کلمې لاندې داخل دي لکه څرنګه چه مخکې ذکر شو نو د دي رجوع د غربي ټولنو او ثقافت نه د متاثره خلکو او بلکې د غریبانو په نزد دوه قسمو ته دی :

* اول قسم : حریت (ازادې)

* دوهم قسم : مساوات (برابروالی)

اول قسم : حریت (ازادې) : دوي چه د حریت (ازادې) د کلمې وینا کوي دا په مطلقه توګه د دوي په هیوادونو او ټولنو کې هم نشته ، ځکه د مقید کیدو څخه علاوه په مطلقه توګه ازادې هغه دا چه د انسان خونښه او اختیار دی کوم کار اوڅه چه کوي د ده سره به د هغې محاسبه نه کیږي ، دا قسم ازادې په مخ د ځمکه کې هیڅ وجود نه لري ، هرڅومره چه ازادې وي لیکن د هغې لپاره

يو اخري حد او د پاي نقطه وي ، که يو څوک هر څومره ازادي وکړي نو د دينه روسته ورته د ځنو شيانو په کولو کې د خلکو لخوا ويل کيږي دا کار منع دی ته پدي کې ته ازاد نه يي .

* نو دا انسان ته د دي تصور او يو فکر ورکوي چه د ازادي کلمه په مخ د ځمکه کې په نسبتې ډول موجود ده ، په مطلقه توگه په هر شي کې ازادي لکه په مال ، سياست ، قضاء ، د خپل نفس په تصرف ، په وينو او په اولاد کې ، دا قسم ازادي په مخ د ځمکه کې د مقيد کيدو څخه په غير موجود نه ده ، د نړي هيوادونه په ازادي کې د يو بل څخه په ډيروالي او کم والي کې مختلف او متفاوت دي .

* نومونږ به دا ووايو د حریت (ازادي) کلمه (د انسان حقوقو) څخه يوه حصه ده ، دا په مطلقه توگه د غربيانو سره موجود نه ده ، او کچيرته دوي په خپلو نظرونو د هغي لپاره بشري قيدونه يښي وي نو مونږ ورته داسي وايو : دا اصل (بنیاد) په دي دلالت کوي چه د حریت مقيد کول د حریت کلمه ختمه او زائله کړه چه هغه هرا انسان ته د قبول وړ وي ،

کله چه د ازادي لپاره دا ممکنه ده چه مقبوله وگرځي او خلک ورته ميلان وکړي نو بيا چه انسان څرنگه ازادي غواړي بايد ورکړي شي چه په مطلقه توگه ازادي ورته حاصله شي، او کله چه دي په ظاهره توگه يوه ازادي مقيده کړه د بل قسم ازادي نه، يعني قانون مقيده کړه، او په باطن کې دي هم په پټ استعمال سره مقيده کړه، اود هغه په مال او طاقتونو باندي واكداره او مسلطه شوه نو دلته دا ازادي بيا په مطلقه توگه سالمه پاتي نه شوه.

* نو بايد مونږ پدي پوهه شو چه د حریت لپاره اساس او بنياد په کوم چه دوي (د انسان د حقوقو) لپاره اواز کوي بايد دي ته توجه او پاملرنه وشي چه په مطلقه توگه ازادي موجود نه ده، بلکي لږدي ده چه ازادي مقيده وي، يعني په مخ د ځمکه کې انسان چه څرنگه د ده طبيعت يې غواړي په خپلو تصرفاتو او کړونو کې په کامله توگه ازاد نه دی، بلکي دده ازادي لپاره يوه معلومه اندازه ده چه دهغي څخه تجاوزنه شي کولی، نوله دي امله ددوي په (پرتو کولانو) او په (اتيکيت) کې راغلي دي او همداراز ځني نور شيان دي څوک چه د دي شيانو په عملي کولو باندي په رسمي

مناسبتونو کې پابندي او التزام ونکړي نو د هغو څخه يې منع کوي او د حاضریدلو او خبرو په وخت کې به په خاص لباس اغوستلو سره التزام او پابندي کوي .

* د ازادې د نشتوالی یو قسم دی چه دا په هرځای کې موجودی ، پدې قسم کې دوي وايي : دا مناسب نده چه انسان ته دي د هغه ازادې ورکړي شي ، ځکه په دي کې د ده د طبیعت او مزاج ، ارتباطاتو ، او نورو حقوق څخه نفي شوي ده ، نو دوي چه کوم بنياد او اصل کينښودلی وو چه د انسان په حقوقو کې به په مطلقه توگه سره ازادې وي دا اصل په کامله توگه سره منفي دی او وجود نه لري .

دوهم قسم : مساوات (برابروالی) : په دي

سره د غریبانو د سپري او بنسځي په مابین کې په هر شي کې برابروالی مقصد دی ، اود ټولو خلکو په برابروالی سره د دوي مقصد دا دی چه دوي ټول د حقوقو په اخستلو او ورکولو ، په تعلیم کولو ، په صحت مندي باندي اهتمام کولو او علاج کولو ، په سفر کولو او د خپل هیواد په کوم ځای کې چه اوسیدل غواړي اود مریتوب په ختمولو کې برابردي ، لکه

څرنگه چه په دي باندي د دوي ليكلي شوي مادي او ليکني په څرگند ډول دلالت کوي .

* پدي مساوات (برابروالی) کې ځني قابل د قبول دی او ځني قابل د قبول ندی ، ان شاء الله د دي بيان به روسته راشي ، دلته زمونږ مقصد دا ندی چه په دغه وثائقي اعلان تنقيد او اعتراض وکړو او يا دا چه د هغي په تصحيح کې زيادت او نقصان شوی دی ، ليکن زمونږ دلته مقصد دا دی چه د انسان کامل حقوق ده ته الله تعالی ورکړی دی .

* انسانان چه کله دا اراده وکړي چه بل چا ته حق ورکړي نو دا د خواهشاتو څخه خالي نه وي ، هر هغه څوک چه د قانون يښودونکې وي په هغي کې خپل خواهشات داخلوي ، نو په دي اساس کله چه ته غربي قوانين ويني لکه د فرنسي او امريکا او يا د دي دواړو په شان نور، دوي په دغي قوانينو کې وخت په وخت تغيير او تبديل راولي ، دا ځکه د دغه قانون چه د لومړي ځل لپاره چا بنياد يښی وو نو هغه پکې د خپل دولت (هيواد) د ځنومصالحو رعايت

کړی وو، او یا یې په دغه قانون کې ځنې مسائل د خپلو مشهورو مشرانو د ډیروالی د رعایت په اساس داخل کړي وو، او یا د ډیر وخت په تیریدلو سره په هغې کې تبدیل او تغییر راوړي کله چه هغې ته ضرورت، نو په دې وجه الله تعالی خبر ورکړی چه جاهلي حکم (فیصله) د خواهشاتو فیصله ده، الله تعالی په قرآن کریم فرمایلي: ﴿وَأَن احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾^(۱) «او دا حکم دې تانه، چه فیصله کوه په مینځ د دوي کې په هغه کتاب چه نازل کړی دی الله تعالی او تابعداري مه کوه د خواهشاتو د دوي» .

* ځکه هره فیصله چه د شریعت د فیصلي څخه مخالفه وي نو لابدې ده چه په دغه فیصله کوونکې شخص باندي خواهشات غالبه شوي دي او د حق د رسیدلو څخه یې منع کړی دی .

* او دایقیني ده چه خواهشات د حقوقو په اداء کولو کې انحراف او تبدیل راوړي، دغه بنسټونو (بنیادونه) چه

(۱) [سورة المائدة / ۴۹] .

غربيانو يې ايجاد كړى دى په بشري او انساني فكر او نظر بنادي پدي كې خواهشات داخليږي ، او پدي سره لوي او قوي ملكونه (هيوادونه) رغبت لري چه په ضعيفه او كمزورو هيوادونو اويا هغه واړه هيوادونه چه ډيري منافع او زيرمي لري په هغوي باندي واكمن او اختيارمن شي او د خپل اشغال لاندې يې راولي .

د رسول الله ﷺ د بعثت څخه مخکې عربي ټولني ته لنډه کتنه :

* کله چه ته د رسول الله ﷺ د بعثت څخه مخکې په عامه توگه عربوته کتنه وکړي اويا هغه عرب چه د مکي مکرمي په چاپيريال کې اوسيدل اويا په عربي جزيره کې اوسيدل ، اويا هغه څوک چه په شام ، عراق ، مصر ، فارس او روم کې اوسيدل ، نوته به دي نتيجي ته ورسيرې چه ازادي اومساوات شتون نه لري ، بلکي په هغو ټولنو کې (شريعة الغاب) رائج وو ، يعنې (قانون قوي طرف ته د بقا اجازت ورکوي) ، قوي به ضعيف د مينځه وړو ، او ځنو خلکوبه په نورو باندي خپله سيطره او واکمني راوستله ،

نوله دي امله ربعي رضي الله عنه د فارس قائد (مشر) ته وويل كله چه ترينه هغه پوښتنه وكړه: ((مَا جَاءَ بِكُمْ ؟ ، قَالَ : اللَّهُ ابْتَعَثَنَا ، وَاللَّهِ جَاءَ بِنَا لِنُخْرِجَ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادَةِ الْعِبَادِ إِلَى عِبَادَةِ اللَّهِ ، وَمِنْ ضَيْقِ الدُّنْيَا إِلَى سَعَتِهَا ، وَمِنْ جَوْرِ الْأَدْيَانِ إِلَى عَدْلِ الْإِسْلَامِ)) ((د خه په وجه يې تاسو ته راتگ كړى؟ ، نو هغه ورته وويل : الله تعالى مونږ ته راليرولى دى ، قسم په الله تعالى مونږ ته يې راتگ كړى چه مونږ وباسو هغه خوك چه د هغه خوبښه شي د بندگانو د بندگي نه يواځي د الله تعالى بندگي ته ، او د تنگي د دنيا نه د هغي پراخوالى ته ، اود اديانو د ظلمونو نه د اسلام عدل ته))^(۱).

* نبي كريم صلى الله عليه وسلم راغى او هغه ته د اسلامي شريعت وحي وشوه ، او الله تعالى ورته حكم وكړو چه د حق ښكاره اعلان وكړى ، او نږدې خپلوانو ته ويره وركړي ، بيا ټولو خلكو ته هغه ويره وركړى ، اود ده پيغمبري يې د خلكو لپاره رحمت گرځولي ده ، الله تعالى په قرآن كريم كې

(۱) [د امام طبري كتاب / تاريخ الطبري - (ج ۲ / ص : ۴۰۱) ، وگوره].

فرمایلي: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾^(۱) «ته نه یې رالیږلی مونږ مگر رحمت د ټول عالم لپاره».

* الله تعالی چه رسول الله ﷺ په دغه ټولنه کې راولیږو نو په دغو قبیلو کې نهایت زیات عصبیت او تربیګني او بي اتفاقي وه چه د هري قبيلي اشخاصو د بلي قبيلي څخه ځانونه غوره او اوچت گڼل ، او ځني قبيلي په ځنو نورو باندي حاکمي او واکمني او اختیار مندي وي ، نو رسول الله ﷺ دوي ته په یو لوي اصل باندي راتگ وکړو چه هغه د الله تعالی دا وینا ده: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾^(۲) «ای خلکو: یقینا مونږ پیدا کړي یې تاسو د یو نارینه او د یوې زنانه نه ، او جوړ کړي یې مونږ تاسو خاندانونه او قبيلي، د دې لپاره چه یو بل وپیژنی ، یقینا ډیر عزت مند د تاسو نه د الله تعالی په نزد ډیر تقوی داردی».

(۱) [سورة الأنبياء/ ۱۰۷].

(۲) [سورة الحجرات/ ۱۳].

* نور رسول الله ﷺ عزت ، غوره والی او خصوصیت په هغوي کې هغه چاته ورکړو چه ډیر پرهیزگار وو، بلکي هغه رنگ ، قبيله او بنار معیار ونه گرځوو بلکي هغه معیار تقوی وگرځوله ، نوله دي امله هغه د الله تعالی دا وینا وویلله : ﴿ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ﴾ ، نو پدي اساس زمونږ نبي کریم ﷺ وویل : ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ ، أَلَا إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ ، وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَاحِدٌ ، أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى عَجَمِيٍّ ، وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ ، وَلَا أَحْمَرَ عَلَى أَسْوَدَ ، وَلَا أَسْوَدَ عَلَى أَحْمَرَ ، إِلَّا بِالْتَّقْوَى))^(۱) ((ای خلکو : خبردار شي ستاسو رب یو دی ، او ستاسو پلاریو دی ، خبردار شي نشته غوره والی د عربي په عجمي باندي ، او نه د عجمي په عربي باندي ، او نه د سوررنګي په توررنګي باندي ، او نه د توررنګ والاپه سوررنګ والاباندي ، مګر په تقوی سره)) .

* په یو اثر کې داسي راغلي : ((النَّاسُ سَوَاءٌ كَأَسْنَانِ الْمُشْطِ وَإِنَّمَا يَتَفَاضَلُونَ بِالْعَاقِبَةِ)) ((ټول خلک د ګمنځي د

(۱) [روایت يې امام أحمد په خپل مسند- ج ۵ / ص : ۴۱۱] ، کې کړې دی .

غابنونو په شان برابر دي ، يقيناً د دوي غوره والی په عبادت سره دی»^(۱).

* دا يوه څرگنده خبره ده چه الله تعالی خلک په شرعي خطاب کې د مکلف کيدو په اعتبار سره برابر گرځولي دي ، پدي کې د سړي او بڼځي ، ازاد ، او مريي او غريب او شتمن فرق نشته ، ټولو خلکو ته د الله تعالی په توحيد سره حکم شوی دی ، چه د هغه د حکمونو پابندي وکړي ، او د خپل توان مناسب د هغه څخه ويريږي ، نو دا په پوره توگه په مکلفيت کې برابر والی دی .

* همداراز کله چه اسلام راغی نو د خلکو په مابین کې يي بي اتفاقي په کامله توگه سره ختمه کړه ، ټول خلک يي ورورلي ته واپس کړو ، بيا رسول الله ﷺ د مهاجرينو او انصارو په مابین کې ورورولي اعلان کړه ، بلکي په مدينه منوره کې يي د ازاد او مريي په مابین کې هم ورورولي

(۱) [روایت يې امام جلال الدين السيوطي په خپل کتاب / (جامع الأحاديث - ج ۲۲ / ص: ۲۹۵) ، کې کړی دی ، او شيخ الباني دي حديث ته ډير سخت ضعيف ويلي دی ، د زيات معرفت لپاره (سلسلة الأحاديث الضعيفة) شماره نمبر: (۵۹۶) : ته مراجعه وکړه .]

وگرځوله ، د علي عليه السلام څخه په روايت کې راغلي چه رسول الله صلى الله عليه وسلم سلمان فارسي عليه السلام په خپل خاندان کې داخل کړو نو هغه وويل : ((سَلْمَانَ مِّنْ أَهْلِ الْيَمَنِ)) ((سلمان زمونږ د خاندان څخه دی)) ^(۱).

* دا حديث د نبي کریم څخه مرفوع روايت شوی دی د دي مرفوع کيدل يې صحيح ندی ، او د دي موقف کيدل په علي عليه السلام صحيح دی .

(۱) [روایت يې امام طبراني په خپل کتاب / المعجم الكبير- (ج ۲ / ص ۱۰) ، او امام حاکم په خپل کتاب / المستدرک علی الصحیحین مع تعلیقات الذهبي فی التلخیص- (ج ۳ / ص ۲۹۱) ، او ابن أبي شیبه په خپل کتاب / المصنف- (ج ۷ / ص ۲۱۲) ، او ابن سعد په خپل کتاب / طبقات : (۲ / ۳۴۲) ، (۴ / ۸۵) ، او أبو نعیم په خپل کتاب / الحلیة : (۸۷ / ۱) ، او ابن عساکر په خپل کتاب / تاریخ الدمشق : (۷ / ۴۱۱ ، ۴۱۵) ، کې کړی دی ، اوشیخ البانی ورته موقوف صحیح ويلي دی ، او دیته مرفوع وويل يې سخت ضعیف گرځولی دی ، د هغه کتاب / السلسلة الضعیفة : د شمیري نمره : (۴ / ۳۷۰) ، وگوره.]

د خلکو په مساوات (برابروالي) کې اسلام سبقت کړی دی :

* دا د خلکو په مابین کې برابروالی او د دوي په مابین کې فرق نه کول دا هغو کارونو څخه دی چه اسلام ورته سبقت کړی دی او د انسان لپاره یې پدې مجال او میدان کې حقوق ثابت کړی دي ، او ده ته یې په دې اعتبار حق ورکړی چه دا د آدم عليه السلام ځوي دی ، دوي ټول د الله تعالی په وړاندي په حقوقو کې برابر دي ، او دوي ټول په خپل مابین کې د حقوقو او واجباتو په اداء کولو کې برابر دي .

* نبي کریم صلي الله عليه وسلم زید بن حارثه رضي الله عنه د مسلمانانو په لوي لښکر باندي امير کړو پداسي حال کې چه هغه مریې وو ، او د ده څخه روسته یې أسامه بزید رضي الله عنه د مسلمانانو په لښکر امير کړو او د دې لښکر بیراغ ابوبکر رضي الله عنه سره وو .

د اسلامي فتوحاتو څخه روسته ډیر اعجمو ته مشري ورکړی شوه :

* کله چه مسلمانانو دنړي په سطحه په مختلفو
ښارونو کې فتوحات ترلاسه کړو او اسلامي دين خپور شو،
نو فارسيانو او نورو أعجمي خلکو ته مشري واپس شوه ، تر
دي چه په دغه أعجمو کې مشهور علماء پيدا شو، او ډیر په
کې د جوماتونو امامان شو او بيا زياتو خلکو د دوي د علم
څخه فايدي حاصلې کړي ، او د اسلام په تاريخ کې دا هم
راغلي دي چه ډیر د أعجمو خلکو څخه په علم او فتوی گانو
کې د مسلمانانو قاندين او مشران شو، په ډيرو کارونو کې
دوي د مسلمانانو مشري کوله ، په علم کې د دوي د قيادت
او مشري مثال : د دين مشهور امام أبو حنيفه رحمه الله
عربي نه وو، او امام أبو عبد الله محمد بن إسماعيل بخاري
رحمه الله ته وگوره چه د هغه کتاب د خلکو لپاره پيشوا
وگرځيده ، ده دومره شهرت پيدا کړو چه هر مسلمان يې
پيژني او يا د دي دواړو څخه علاوه نور شو، کله چه خلکو
اسلام په ځانونو عملي او تطبيق کړو بيا يې د خلکو په
مايين کې فرقونه ختم کړو، نو بيا دغه أعجم خلک د عربو

إمامان او مشران شو په او د عربو څخه په ډيرو ميدانونو کې مخ په وړاندي لاړو، ځکه هغوي ته په علم سره مرتبه او شرف حاصل شو او د توحيد پير اغ يي اوچت کړو چه هغه د دي کلمي : (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) څخه عبارت دی ، نو اسلامي دين په خلکو کې دا څرگنده کړه چه د عربي او أعجمي په مابين کې هيڅ فرق نشته مگر يواځي په پرهيزگاري سره .

اسلامي دين دخلکو د مشکلاتو د حل لاره ده :

* کله چه مسلمانانو خپل ځانونه په اسلامي آدابو خايسته کړو او په دي سره يي ځانونه وستايل نو بيا د هغوي په مابين کې ژبني ، سمتی ، قومي جگړي او بحثونه ختم شو ، لکه څرنگه چه دا شيان د اسلام څخه مخکې په جاهلي زمانه کې وو ، چه د يو بل مشري او مخکې والی يي نه منه ، خو کله چه هغوي په اسلامي دين کې داخل شو نو له دي امله بيا هغوي ټول برابر شو .

* بیا چه کله د قریشو اموي او عباسي دولتونه ختم شو او د مماليکو او بني عثمان دولتونه شروع شوو، دوي په لومړني وخت کې په صحيح طريقه وو، مسلمانانو د دوي په مشري باندي اعتراف او اقرار وکړو او د دوي تابعداران شو او هغوي يې خپل مشران او اميران ومنل، ځکه هغوي په دوي کې شرعي مصلحت وليدو او بل د دي لپاره چه د خلکو مصلحتونه ثابت شي .

* قومي او ژبني تعصب ته د لومړي ځل لپاره اسلام په عملي توگه د پاي نقطه کيښودله، او د خلکو بنودنه يې د پاره وکړه چه بيا د دوي په سينو کې د اسلام د تطبيق او منلو په اړوند کوم حرج نه وو، لکه څرنگه چه دا د اسلام په تاريخ کې څرگنده ده، اسلامي دين کې مساوات يو لوي بنياد دی او دا په خلکو کې په عملي توگه موجود دی لکه څرنگه چه د اسلام تاريخ پدي جانب کې گواه دی .

اسلامي شريعت د خلکو مساوات په حقوقو کې ثابت کړی دی :

* اسلامي شريعت د مساوات جانب د خلکو په
حقوقو کې په کامله توگه ثابت کړی دی ، دلته په شريعت
کې دوه شيان دي :

اول : مساوات (برابروالی) .

دوهم : عدل (انصاف) .

* عدل کول په مطلقه توگه واجب دی ، او مساوات
په خپلو جوانبو او مجالتو کې په مطلقه توگه واجب ندی ، د
دي وضاحت : عدل دپته وايي چه واجب اداء شي ، او هر
حقدار ته خپل حق په غيرد تجاوز کولو نه ورکړی شي ، الله
تعالی په قرآن کریم کې د عدل په کولو سره په مطلقه توگه
حکم کړی دی هغه فرمايلي : ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ
وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ ﴾^(۱) « يقينا الله تعالى حکم کوي په انصاف

^(۱) [سورة النحل / ۹۰] .

کولو سره، او په احسان کولو سره، او په حقونو ورکولو خپلوانو ته)) .

* د خلکو په مابین کې عدل او انصاف د یته وایي چه هر چا ته خپل حق پوره ورکړی شي، د څه کارونو په کولو او د څه صفتونو د موجودیت له امله به هغه د حق حاصلولو څخه نه محروميږي، د هغه د منزلي او مرتبي مناسب به هغه ته حق ورکول کیږي، نو په دې اساس په اسلامي شریعت کې داراغلي دي کله چه دخلکو مخالفتونه د شرعي حدودو څخه کم وي نو دوي په دې کې برابر ندي، رسول الله ﷺ فرمایلي: ((أَقْبِلُوا ذَوِي الْهَيْئَاتِ عَشْرَاتِهِمْ إِلَّا الْاَلْحُدُودَ)) ((کله چه د مروءت اود ستایلي شوي صفتونو والا خلک گناه وکړي او د هغوي عادت گناه کول نه وي نو معاف یې کړئ، مگر په هغه حالت کې به نه معاف کیږي چه کله د دوي گناه حد ته ورسیري))^(۱).

* په ذکرشوی حدیث کې د دغه ځانگړي حالت پوره برابر والی نشته د شرعي لوي مصلحتونو په اساس چه

(۱) [روایت یې سنن أبی داود - په ج ۱۳ / ص: ۱۹]، کې کړی دی.]

د دې په وجه مرتب کيږي ، عمر رضي الله عنه به بدريانو ته په تقسيم او ورکړه کې د نورو خلکو څخه امتيازات ورکول ، بلکې هغه به د بيت المال نه په مال ورکولو کې هغو کسانو ته خاص امتيازات ورکول چه په اسلام کې به اول داخل شوی وو په نسبت هغو کسانو ته چه هغوي به په اسلام کې روسته داخل شوی وو ، هغه د هرچاد حقوقو رعايت کړی دی او بيا په خصوصي توگه د هغو کسانو يې زيات رعايت کړی چه اسلام يې د لومړي ځل لپاره قبول کړی وو او بيا يې منلي وو نوهغوي ته يې د هغود حقوقو په اندازه امتيازات ورکړی وو او د پته عدل او انصاف وايي ، د خلکو د اسلام په نصرت او په ذاتي قدرتونو کې د هغوي برابرول جايز ندی بلکې عدل او انصاف جايز دی ، (ځکه چه هر شخص د اسلام د مدد او خپل قدرت موافق حق حاصل کړي ، نو د پته عدل او انصاف وايي) .

* په شريعت کې د حقوقو په هکله د مساوات حکم په ډيرو شيانو کې شوی دی ، لکه په قضاء کې د قضايي حقوقو مساوات ، د حق په اخستلو کې په خلکو او په دولت او په حاکمانو او په قاضيانو باندې مساوات

واجب دی ، یوشخص ته به په بل شخص باندې غوره والی نه ورکوي ، تر دې چه د قضاء په مجلس کې که قاضي ته یو مسلمان او بل کافر راشي نو هغه به مسلمان ته په کافر باندې غوره والی نه ورکوي ، ځکه داد فیصلي او عدل مجلس دی ، پدې مجلس کې ټول خلک برابر دي دا په مطلقه توگه د انسان حق دی چه په اسلامي شریعت فیصله کوي او د قضاء په قوت خپل حق تر لاسه کړی ، الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي : ﴿ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴾^(١) » پس کچیرته راشي دوي تا ته نوفيصله (پریکړه) وکړه په مینځ د دوي کې ، یا مخ وگرځوه د دوي نه (او حکم ونه کړی) ، پس هچیري ضرر به ونه رسوي تا ته د هیڅ شي ، او که فیصله کوله تا د دوي په مینځ کې نوفيصله وکړه په انصاف سره ، یقینا الله تعالی مینه کوي د انصاف کوونکو سره .

(١) [سورة المائدة / ٤٢] .

* دا حق د اخستلو حق دی ، د دي حقوقو په اداء کولو کې ټول خلک برابر دي ، دا هغه حق دی چه نبي کریم ﷺ د دي په هکله په ډيرو مسایلو کې خبرتيا ورکړی :

د يهوديانو د هلاکت سبب :

* د يهوديانو د هلاکت دا سبب هغه دا وو کله چه هغوي په شرعي احکامو ، حدودو او په قضايي مسایلو کې د شريف او بي وزله (کم اصله) کسانو په مابين کې فرق وکړو ، يعنې د قوم مخورو کسانو ته يي د عزت په سترگه کتل او بي وزلو کسانو ته يي د ذلت په سترگه وکتل ، نو پدي اساس نبي کریم ﷺ وفرمايل : ((وَ اِيْمُ اللّٰهِ ، لَوْ اَنَّ فَاطِمَةَ ابْنَةَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا)) «قسم په الله ، کچيرته فاطمه د محمد ﷺ لور غلاو کړی نولاس به تري پري کړم»^(١).

(١) [روايت يې صحيح بخاری - په ج ١٢ / ص : ١٩٣] ، او صحيح مسلم - په ج ٥ / ص : ١١٤ ، کې کړی دی .

د مسلمانانو ویني ، مالونه ، ابرو او عزت

ټول برابر او یوشان دي :

* د مسلمانانو ویني ، مالونه ، ابرو او عزت ټول برابر او یوشان دي ، د دوي په ابرو او وینو، او په قضاء او شریعت او مالي حقوقو کې هیڅ فرق نشته بلکې دوي ټول د الله تعالی د شریعت په مقابل کې برابر دي ، رسول الله ﷺ هغه سړي ته ځان د قصاص لپاره تسلیم کړو چه د هغه په حق کې د بدر په غزا کې خطا شوی وو، نو هغه ته رسول الله ﷺ د قصاص ورکولو موقع په لاس ورکړه : د أُسَيْدِ بْنِ حُضَيْرٍ ﷺ د حدیث په اساس چه هغه فرمایلي : ((بَيْنَمَا هُوَ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ وَكَانَ فِيهِ مَزَاحٌ بَيْنَا يُضْحِكُهُمْ ، فَطَعَنَهُ النَّبِيُّ ﷺ فِي خَاصِرَتِهِ بَعُودٍ ، فَقَالَ : أَصْبِرْنِي ، فَقَالَ : « اصْطَبِرْ » ، قَالَ : إِنَّ عَلَيَّ قَمِيصًا وَلَيْسَ عَلَيَّ قَمِيصٌ ، فَرَفَعَ النَّبِيُّ ﷺ عَنْ قَمِيصِهِ فَاحْتَضَنَهُ ، وَجَعَلَ يَقْبَلُ كَشْحَهُ ، قَالَ : إِنَّمَا أَرَدْتُ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ)) (أُسَيْدِ بْنِ حُضَيْرٍ د أنصاروڅخه یو سړی وو) چه د خپل قوم سره یې خبرې کولې ، او دا لږتوق ماروو په خپلو خبرو کې یې د توقوله امله خپل قوم خندوو ، نور رسول الله ﷺ په امسا

باندي په تشوکې ووهه ، نو اُسَيْدُ بن حُضَيْرُ وويل : زه د تا نه قصاص غواړم ، نور رسول الله ﷺ ورته وويل : قصاص واخله ، نو بيا هغه وويل : تا کميس اغوستلی دی او مانه وو اغوستلی ، رسول الله ﷺ خپل کميس د هغه د قصاص اخستلو له امله اوچت کړ نو بيا هغه خپل ځان ته راجوښت کړو ، اود هغه د اړخ چپ کول يې شروع کړو ، نو هغه وويل : د الله تعالی رسوله ! ماددي ښکلولو اواره کړی وه»^(۱).

* رسول الله ﷺ په خپل امت باندي د رحم له امله داسي هم ويلي : ((اللَّهُمَّ : فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَّيْتُهُ ، فَأَجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) «ای الله تعالی : هر مؤمن ته چه ما کنځل (رد بد) ويلي دي نو دا د هغه لپاره په ورځ د قيامت کې ستا نږدې کت وگرځوه»^(۲).

^(۱) [روایت يې سنن أبی داود - په ج ۱۵ / ص : ۱۳۲] ، او حاکم په خپل کتاب / المستدرک علی الصحیحین - په ج ۱۲ / ص : ۱۷۱ ، او إمام الطبرانی په خپل کتاب / المعجم الكبير - په ج ۱ / ص : ۲۳۵ ، او إمام البيهقي په خپل کتاب / سنن البيهقي الكبرى - په ج ۸ / ص : ۴۹ ، کې کړی دی .

^(۲) [روایت يې صحیح بخاری - په ج ۲۱ / ص : ۱۷۱] ، کې کړی دی .

* نوله دي امله په قضايي حقوقو کې ټول خلک برابر دي ، برابر خبره ده چه دا مسلمان وي او که کافروي ، د هر چا حق په قضاء او شريعت کې يو شان دی پدي کې به د خلکو په مابین کې فرق نه کيږي ، د نصراني حق به مسلمان ته نه ورکوو ، اونه به د مسلمان حق يهودي ته ورکوو ، بلکي هرڅه به په واضحه دلائلوسره ترسره کيږي ، رسول الله ﷺ فرمايلي : ((أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنِ اتَّمَنَكَ ، وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ)) « امانت هغه چا ته ورکړه چه ته يې امانتدار گڼلی ، ته د هغه چا سره خیانت مه کوه چه د تاسره يې خیانت کړی وی »^(۱) .

* او الله تعالی په قرآن کریم کې فرمايلي : ﴿ وَأَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ﴾^(۲) « او دا حکم تاته دی) چه فيصله کوه په مینځ د دوي کې په هغه کتاب چه نازل کړی دی الله تعالی تاته » .

^(۱) [روایت يې سنن أبی داود - په ج ۱۰ / ص ۳۸۲ (۱۷۱) ، کې کړی دی] .

^(۲) [سورة المائدة / ۴۹] .

* او همداراز الله تعالی فرمایلي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ﴾^(۱) «ای ایمان والو: کلک په انصاف حق بیان کونکي شیء دپاره د الله تعالی اګرکه نقصان وي په تاسو باندي» .

* او همداراز الله تعالی فرمایلي: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾^(۲) «او تیز دي نه کړي تاسو لره بغض د یوم قوم په دي چه انصاف ونه کړي ، انصاف کوی ، دا ډیر نږدي دی تقوی ته» .

* نو په دي اساس د صحابو په زمانه کې یهودي به مسلمان سره د قضاء مجلس ته راته په دغه مجلس کې به مسلمان ته په یهودي باندي کومه بهتري نه وه ، بلکي دوي هریو ته به د شرعي حکم او فیصلي له جهتہ د خصم په نظر کتلی شو ، په دوي ټولو کې مساوات په غیر د ظلم نه واجب دی ، کله که په دي مسایلو کې تفاوت او فرق وشي ، (او حق حقدار ته ورنه کړی شي) ، نو بیا به په ځمکه کې فساد

(۱) [سورة النساء/ ۱۳۵].

(۲) [سورة المائدة/ ۸].

خپورشي، الله تعالى مونږ ته د ځمکې په اصلاح سره حکم کړی او په هغې کې یې د فساد کولو څخه منع کړي یو، الله تعالى په قرآن کریم کې فرمایلي: ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾^(۱) «او ورانۍ مه کوئ (په شرک سره) پس د اصلاح د هغې نه (په توحید سره)، او دعا غواړئ د الله تعالى نه په ویره او طمعی سره».

* د ځمکې اصلاح په علم او د رسول الله ﷺ په رسالت منلو او په هغو شرعي حقوقو اداء کولو سره راځي په کومو چو رسول الله ﷺ راتگ کړی دی، او ډیره لویه اصلاح د توحید په منلو او د شرک په پرېښودلو سره راځي، او ډیر فساد د الله تعالى د حقوقو او د خلکو د حقوقو په نقصان او کمی سره راځي^(۲)، په ځمکه کې به فساد درجه په درجه خپریږي تر دې چو د الله غضب نازل شي، الله تعالى په قرآن کې فرمایلي: ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ

(۱) [سورة الأعراف/ ۵۲].

(۲) [ابن أبي حاتم په خپل تفسیر: ۱/۱۵۰، ۵/۱۵۲۰، او امام سیوطي په خپل تفسیر الدر المنثور: ۳/۴۷۲، کې ذکر کړی دی].

عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ * وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿١﴾» (وويل مونږ) خورئ د حلال پاک د هغي نه چه مونږ درکړي ووتاسوته ، اوسرکشي مه کوئ په دي کې ، پس نازل به شي په تاسوباندي غضب زما ، او هغه څوک چه نازل شو په هغه باندي غضب زما پس يقينا هلاک شو ، او يقينا زه خامخابخنه کوم هغه چاته چه توبه يې وويستله ، او ايمان يې راوړه ، او بيا په سمه لاره کلک شو» .

(١) [سورة طه / ٨١ ، ٨٢] .

په مخ د ځمکه کې د خلکو قسمونه :

* خلک په اسلامي بناړونو او بلکي په ټوله ځمکه کې په لاندې قسمونو سره ذکر کېږي :

اول قسم : مسلمان .

دوهم قسم : ذمي کافر^(۱)، يعنې (يهودي او نصراني)، هغه کتابيان چه دميان دي ، فقهاو د دوي مختلف تعريفونه کړي دي .

(۱) [د ذمي تعريف : (ذميون) د دې کلمي مفرد ذمي دی : دا د هغو کتابيانو څخه عبارت دي چه د دوي سره د آسماني دين څخه اصل وي ، علماء پدې خبره متفق دي چه د مشرکانو او بت پرستو لپاره ذمه نشته ، کله چه مسلمانان د دوي هيوادونه او بناړونه فتح کړي او د دوي څخه يې ازاد کړي نو د مسلمانانو لخوا به دوي ته د اسلام قبلولو او يا جزیه دفع کولو کې اختيار ورکول کېږي ، کچيرته جزیه دفع کول ومني نو بيا دوي ته په خپلو کورونو کې د مسلمانانو لخوا امن وړکول کېږي ، او بيا به د مسلمانانو د حکم د لاندې خپل وخت تيروي او په دوي باندې به د مسلمانانو لخوا هيڅ قسم اعتداء اوزياتی نه کېږي ، د ذميانو سره به عهد او پيمان نه ماتېږي ترڅو پوري چه هغوي دغه عهد او پيمان مات کړی نه وي] .

دریم قسم : مُعَاهَدُونَ ^(۱) .

خلورم قسم : مَسْتَأْمِنُونَ ^(۲) .

پنځم قسم : الكافر الحربي (جنگي کافر) ^(۳) .

^(۱) [د معاهد تعريف : (معاهدون) د دې کلمې مفرد معاهد دی : دا د هغو کسانو څخه عبارت دي چه د دوي اود مسلمانانو په مابین کې د جنگ نه کولو عهد(وعده) وي ، برابره خبره ده که دا عهد زمونږ په هیوادونو کې وي او که د هغوي په هیوادونو کې وي] مترجم .

^(۲) [د مستأمن تعريف : (مستأمنون) د دې کلمې مفرد مستأمن دی : دا د هغو کافرانو څخه عبارت دي چه هغوي سره د خپلوبادشاهانو لخوا خطوي او د مسلمانانو هیواد ته د یو معلوم هدف او مقصد له امله داخلېږي ، او د مسلمانانو د حاکم څخه ورته اجازت شوی وي ، او یا د جنگ په وخت کې د مسلمانانو خوا ته یو معلوم ځای ته داخلیدل غواړي او مسلمانان ورته اجازه ورکوي ، نو دیته مستأمن وایي ، لکه د صحابو په زمانه کې چه به د روم او فارس بادشاهانو له خوا هغوي ته قاصدان راتلل او یا په موجوده زمانه کې لکه سفیران شو] مترجم .

^(۳) [د حربي کافر تعريف : (حربيون) ، د دې کلمې مفرد حربي دی ، دا د هغو کافرانو څخه عبارت دی چه د دوي اود مسلمانانو په مابین کې د ذکر شوي کارونو څخه څه نه وي ، حربي کار فرمې ، معاهد او مستأمن نه شي ویل کیدلی ، دې قسم کافرانو ته د مسلمانانو لخوا هیڅ قسم امن امان نه وي ، د

* کله چه څوک په ځمکه کې د کافرانو قسمونو پيژندل غواړي نو دا ذکر شوي څلور قسمونه دي ، يا به ذمي وي ، يا به مُعَاَهَد وى ، يا به مُسْتَأْمَن وي او يا به حربي کافروي .

**الله تعالى په قرآن کریم کې اور سول الله ﷺ
په أحاديثو کې د کافرانو د حقوقو
ور کولو حکم کړی دی :**

* نبي کریم ﷺ د دي کسانو د حقوقو اداء کولو حکم کړی دی ، بلکي الله تعالى په خپل کتاب کې هم د کافرانو د حقوقو اداء کولو حکم کړی دی پدي شرط چه هغوي جنگي کافران نه وي او د مسلمانانو سره په بنکاره توگه دشمني نه کوي ، الله تعالى فرمايلي : ﴿ لَئِنهَاكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يَفَاتُلُوْكُمْ فِى الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبْرُوْهُمْ وَتَقْسَطُوْا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمَقْسَطِيْنَ ﴾ * اِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قَاتَلُوْكُمْ فِى الدِّيْنِ وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوْا عَلٰى اِخْرَاجِكُمْ

دوي جنگ کونکو وينه هدر او ضائع ده ، او د مالونو اخستل يي د مسلمانانو لپاره مباح او جايز دي [مترجم .

أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١﴾» (نه منع کوي تاسو لره الله تعالی د هغو کسانو نه چه نه يي دي کړي جنگ تاسو سره په دين اسلام کې ، او نه يي ويستلي يي تاسو د کورونو ستاسونه ، چه نيکي کوي تاسو د هغوي سره ، او ورکوي حق په انصاف سره هغوي ته ، يقينا الله تعالی مينه کوي د انصاف کوونکو سره) (په حق ورکولو سره) * ، يقينا منع کوي تاسو لره الله تعالی د هغو کسانو نه چه جنگ کوي د تاسو سره په دين کې ، او ويستلي يي تاسو د کورونو ستاسو نه ، او امداد او کومک يي کړي دي په ويستلو ستاسو باندې ، چه دوستانه کوي تاسو د هغوي سره ، او چاچه دوستانه وکړه د هغوي سره نو دغه کسان دوي ظالمان دي) .

* نو هغه حق چه شريعت کې د انسان په توگه د ذمي لپاره ثابت کړي دي اگر که هغه کافر دي نو هغه به ترينه نه غصب کوو بلکي دغه حق الله تعالی هغه ته ورکړي دي ، د عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه د حديث په اساس هغه وايي

(١) [سورة الممتحنة / ٨ ، ٩] .

رسول الله ﷺ فرمایلي: ((مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا مِنْ أَهْلِ الذِّمَّةِ لَمْ يَجِدْ رِيحَ الْجَنَّةِ وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا)) «چاچه د ذميانوڅخه څوک مړ کړي نو د جنت بوي به مونده نه کړي ، يقيناً د هغې بوي د څلويښتو کلنو د لري والي په اندازه موندل کيدی شي»^(۱).

* او همدارنگه د عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ؓ د حديث په اساس هغه وايي رسول الله ﷺ فرمایلي: ((مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ ، وَإِنَّ رِيحَهَا تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا)) «چاچه معاهد مړ کړي نو د جنت بوي به مونده نه کړي ، يقيناً د هغې بوي د څلويښتو کلنو د لري والي په اندازه موندل کيدی شي»^(۲).

^(۱) [روایت يې سنن نسائی - په ج ۱۴ / ص: ۴۸۲] ، او امام أحمد په خپل کتاب / مسند - په ج ۱۴ / ص: ۴۴۵ ، او حاکم په خپل کتاب / المستدرک علی الصحیحین - په ج ۲ / ص: ۱۸۴ ، او امام البيهقي په خپل کتاب / سنن البيهقي الكبرى - په ج ۸ / ص: ۱۳۳ ، کې کړی دی .

^(۲) [روایت يې صحیح بخاری - په ج ۱۱ / ص: ۲۸۲] ، کې کړی دی .

* ځکه د ذمیانو او معاهدینو د امنیت مسؤلیت د مسلمانانو دمه واري ده ، ځکه دوي د مسلمانانو بنارونو ته ته په لوظ او امان سره راغلي دي ، په دوي اود دوي په وینه به زیاتی نه کیږي ، او نه به د دوي په ابرو او عزت تجاوز کیږي ، او نه به د دوي مالونو سره زیاتی کیږي ، ځکه د دوي هریولپاره په شریعت کې د حقوقو ساتل واجب دي ، د ذمیانو او معاهدینو اود مستأمنینو د حقوقو لپاره د قرآن کریم او حدیثو څخه دلائل ډیر دي او پدې جانب کې د علماوو ویناگانې هم زیاتی ذکر شوي دي .

د جنګي کافرانو ماشومان ، زنانه او بوډاگان به نه وژل کیږي :

* اوجنګي کافران دا هغه کسان دي چه زمونږ اود دوي په مینځ کې په ډیرو مسایلو کې چه د دوي سره تعلق لري جګړه ده ، اگرکه دوي زمونږ په سیطره کې اسیران شي نو د هغوي به عزت کیږي ، او کچیرته مونږ په هغوي باندي غالب شوو نومونږ به دهغوي ماشومان ، زنانه

اوبوډاگان نه قتل کوو^(۱)، سره د دینه چه دا قسم کسان په نورو شریعتونو کې ټول قتل کیږي، لکه د موسی عليه السلام شریعت کې دا شته چه دوي به ټول د جنگ په حالت کې وژل

(^۱) [د بُرَيْدَةَ رضي الله عنه د حدیث په اساس هغه وايي: ((كَان رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ، إِذَا أَمَرَ أَمِيرًا عَلَى جَيْشٍ ، أَوْ سَرِيَّةٍ ، أَوْ صَاهُ فِي خَاصَّتِهِ بِتَقْوَى اللَّهِ ، وَمَنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا ، ثُمَّ قَالَ : ((اغْزُوا بِاسْمِ اللَّهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، فَاتْلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ ، اغْزُوا ، وَ لَا تَغْلُوا ، وَ لَا تَغْدِرُوا ، وَ لَا تَمْتَلُوا ، وَ لَا تَقْتُلُوا وَ لِيَدًا)))) «كله چه به رسول الله ﷺ په لښکرو يا د صحابو په يو ټولگې باندي امير مقرر کړي، نو هغه ته به يې په خاصه توگه د الله تعالی نه په ويره سره وصیت وکړي، او د هغه سره چه به کوم مسلمانان وو نو د هغو په هکله به يې ورته د خيروصیت وکړي، بيا به هغه وويل: د الله تعالی په لاره کې د هغه په نوم سره جهاد وکړي، چا چه په الله تعالی باندي کفر کړی دی نو د هغه سره جنگ وکړي، جهاد وکړي خو زياتی، غدارو مثله مه کوئ، او ماشوم هم مه وژني» [صحيح مسلم - ج ۱۱ / ص: ۴۴۵].

* اود عَطِيَّةِ الْقَرْظِيِّ رضي الله عنه د حدیث په اساس هغه ويلي: ((كُنْتُ مِنْ سَيِّ بَنِي قُرَيْظَةَ ، فَكَانُوا يَنْظُرُونَ ، فَمَنْ أَتَيْتَ الشَّعْرَ ، قُتِلَ ، وَمَنْ لَمْ يُبَيْتْ ، لَمْ يُقْتَلْ ، فَكُنْتُ فَيَمِينَ لَمْ يُبَيْتْ)) «زه د بني قريظه د بنديانو څخه اوم، نو صحابو به کتل د چا په شرمگاه (فرضو) به چه ويښتان رابستلي وو نو هغه به يې وژه، اود چا په شرمگاه چه به ويښتان نه وو رابستلي نو هغه به يې پريښوده، نو زه د هغو کسانو څخه اوم چه په شرمگاه (فرضو) مي ويښتان نه وو» [سنن أبي داود - ج ۱۳ / ص: ۲۱].

کيږي ، هر چه اسلامي شريعت دى نوالله تعالى دا پدي مصلحت سره خوښ کړى دى چه دا به ترقيامت پوري هميشه او موجود وي ، جنگ کوونکې کافران به قتل کيږي او کله که د مسلمانانو سره بنديان شي نو بيا د هغو لپاره ډير احکام دي .

* مُعَاهَدَ او مُسْتَأْمَنُ چه په دارالاسلام کې د خپل کور په داخل کې وي نود دوي لپاره د مسلمانانو په ټولنه کې حقوق شته ، دوي چه څه کوي نود هغوي خوښه ده ليکن په شريعت کې چه څه منع دي هغه کارونه به دوي د مسلمانانو په ټولنه کې په بنکاره توگه نه کوي ، لکه د حرامو شيانو کول او دخپل دين لپاره په بنکاره توگه فعاليتونه او دعوت کول ، او هر چه ذمي دى د ده په هکله په مسئله کې تفصيل دى : کله چه دا په هغه ځمکه کې اوسيږي چه د مسلمانانو لخوا فتحه او ازاده شوي وي او په هغې کې کليسي وي لکه د شام او مصر او عراق په ملکونو او ښارونو کې چه دي ، او يا د دي په شان نوري ، پدي خبره کې هم تفصيل دى ، ليکن په عامه توگه چه زمونږ د اسلامي ملکونو او ښارونو په شان حالت يي وي

نود هغه لپاره د خپلي عقیدې فعالیتونه په ښکاره توګه جایز ندي ، او همدارنگه د هغه لپاره په اسلامي نورو ملکونو کې په ښکاره توګه د ناقوس^(۱) او د صلیب^(۲) استعمال جایز ندي ، او همدارنگه د هغه لپاره په ښکاره توګه د شرابو سکل او زنا کول جایز ندي ، لیکن کچیرته یې په پټه توګه په خپل کور کې دا کارونه او یا نور هغه څه چه د هغه خوښ وي وکړي نود هغه لپاره شریعت دا حق ثابت کړی دی ، لیکن دا به په ښکاره توګه نه کوي ، او د مسلمانانو په ملکونو کې د هغه لپاره هغه فعالیتونه جایز ندي چه د اسلامي شریعت خلاف وي ، کچیرته دا د دغو فعالیتونو څخه په پټه سره کوم کار وکړی نو مونږ به د هغو تفتیش او پلټنه نه کوو .

^(۱) [د (ناقوس) لفظ مفرد دی ، ددې جمع (نواقیس) راځي ، ناقوس د هغه جرس (ګنګرې) او یاد بل یوقسم اواز والا آلي څخه عبارت دی چه کله د مونځ وخت شي نونصرانیان وهي چه خلکوته پري د مونځ لپاره خبر ورکړي] مترجم .

^(۲) [د صلیب لفظ مفرد دی ، ددې جمع صُلب ، صُلبان ، راځي ، داد نصرانیانو (مسیحیانو) په نزد هغه لرګي ته وایي چه د هغوي په گمان په دې باندي عیسی عليه السلام په دار (پهانسې) شوی وو] مترجم .

* همدارنگه په تجارتي او مالي کاروبار کې به هغوي د عمر ﷺ د خلافت په زمانه کې د هغه نه د مدیني منوري داخلیدلو اجازت غوښته او هغه به دغې تاجرانو ته په مدینه منوره کې د دري شپو اجازت ورکوو، د دینه د زیات وخت اجازت به یې نه ورکوو پدې اساس چه نبی کریم ﷺ د یهودیانو او نصرانیانو په عربي جزیره کې د اوسیدلو څخه منع کړي دي .

* دا چه په مختصره توگه مخکې کوم مسائل پیش شو نو پدې کې دا واضحه شوه چه اسلامي شریعت دوي ته مالي حقوق ، عدل او مساوات په ډیرو جوانبو کې ورکړی دي ، چه دا ټول حقوق د نبی کریم ﷺ په زمانه او د خلفاوو راشدینو په زمانه کې په عملي توگه په ټولنه کې تطبیق او عملي شوي وو .

ازادي د مقيدې ازادي څخه په غير موجود نده :

* اوبل قسم هغه څه چه د انسان د حقوقو پوري تعلق لري اود حریت (ازاديانو) سره متصل اود دي قسمونو څخه دي ، لکه څرنګه چه مخکې تیر شو ، ازادي د مقيدې ازادي څخه سيوا موجود نده ، شخصي حریت او ازادي د تفتيش او پلټني په اعتبار سره مختلف قسمونه لري ، يوه د دي ازاديو څخه د انسان په خپل مال کې تصرف کول دي ، يوه د دغه ازاديو څخه د انسان په خپل سفراو هستوګنه او په کوم هيواد او ښار کې چه وسيرې اختيار دی ، يوه د دينه سياسي ازادي ده چه دوي ترينه پدي سره تعبیر کوي ، يوه د دغو ازاديو څخه ديني ازادي ده چه کوم يو دين دځان لپاره اختياروي ، دي ازاديانو ته (د انسان حقوقو) وثنائقو (لوظ نامو) لارښودنه کړي ده .

* په شرعي اعتبار سره ازادي په مطلقه توګه موجود نه ده ، ځکه خلک په کامله توګه ازادول په هر کار او مجال کې چه د خپلي خوښي موافق تصرف کوي دا د

تولو خلکو د مصلحت منافي او په ضده ، او دا یوه
 څرگنده خبره چه د خلکو او امت او ټولنو مصلحت په
 شخصي مصلحت مخکې دی دا د ټولو شریعتونو او اصولو
 (بستونو) متفقه فیصلي ده ، نوله دي امله اسلام او اسلامي
 شریعت د انسان لپاره په ډیرو کارونو کې د لوي ازادي
 کفالت او ذمه واري کړی ، لیکن دا ازادي به په هغو
 مصلحتونو کې استعمالیږي چه اسلام د هغي د رعایت
 لپاره راغلی دی ، او تاسو ته دا واضحه ده چه شریعت د
 مصالحو د حصول اود دي د پوره کولو اود مفاسدو دفع
 کولو اود دي د کمولو لپاره راغلی دی .

اسلام د پنځه ضروري شيانو د ساتني لپاره راغلی دی :

او همداراز شريعت د دي لپاره راغلی چه د پنځه
ضروري شيانو ساتنه وکړي چه د هغو څخه علاوه د خلکو
زندگي نه صحيح کيږي مگر په هغه وخت کې کله چه د
هغو حفاظت او ساتنه وشي چه دادينه څخه عبارت دي :

* د دين ساتنه .

* د نفس ساتنه .

* د مال ساتنه .

* د عقل ساتنه .

* د نسب ، ابرو او عزت ساتنه .

* اسلامي شريعت د دي پنځه ضروري شيانو د
ساتني لپاره راغلی ، کچيرته دا نه وی نو بيا به خلک په
خپلو ډيرو کارونو کې په شريعت کې ازاد وی .

مالي ازادي :

* يو د حریت د وجوهاو څخه چه اسلام يي د ټول انسانیت لپاره کفالت او ذمه واري کړي : هغه دا چه انسان په خپل مالي تصرفاتو کې ازاد دی ، لیکن په دي شرط چه دا په خپله فايده او مصلحت پوهیږي ، کچیرته دا په خپل مال کې د فساد اراده لري او بیاد دي له امله ورته نقصان او ضرر رسیږي نو دا به په خپل مال کې د تصرف څخه بند یږي ، لکه څرنګه چه په فقهه کې مشهور باب دی : (باب الحجر)^(۱) تردی چه لوي شخص په خپل مال کې غلط تصرف کوي او د دغه مال ساتنه د خپل ځان او بچو لپاره نه کوي او د بد تصرف له امله هغه د خپل طبیعت موافق چه څرنګه غواړي مال لګوي او بیا دا غریب پاتي کیږي او په نوور خلکو باندي بوج کیږي ، نو کله چه مصلح د ده د اولاد او خپلوانو په وړاندي د بد تصرف دلائل پیش کړي نو په ده باندي به د ده په مال کې تصرف بند یږي .

(۱) [بَابُ الْحَجَرِ] : یعنی (دا باب دی په بیان د دي کې چه انسان په خپل مال کې د تصرف څخه بند شي) ، برابره خبره ده که دا د شریعت لخوا بند کړی شي او که د حاکم لخوا بند کړی شي [مترجم .

* همدارنگه کله چه وړوکی یتیم ته په میراث کې مال پاتې شي او د ده عمر اته یا لس کاله وي او دا د خپل طبیعت او شهوت موافق گاری اخلې او یاد خپل شهوت له امله چه چیرته غواړي سفر کوي ، یاد خپل طبیعت موافق چه څرنگه یې خوښه وي په خپل مال کې تصرف کوي نو ده ته به دا اجازت نه ورکول کیږي ، په ده باندي شریعت ولي مقرر کړی دی ، ولي به د ده په مال کې تصرف کوي څرنگه چه هغه ته مناسب ښکاري ، الله تعالی د دي خلکو په هکله فرمایلي : ﴿ فَإِنْ أَنْتُمْ مِنْهُمْ رُشِدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ﴾^(۱) « که معلوم کړو تاسود دوي نه هوښیاري ، پس ورکوی دوي ته مالونه د هغوي » .

* د رشد معنی دا ده : چه په خپل مال کې په صحیح طریقي سره د تصرف معرفت کولی شي ، نوله دي امله په مال کې لویه ازادي دا ده چه د مباحو او جایز شیانو مالک او اختیار مند دی ، کله چه دا هوښیار وي او په خپل مال کې تصرف کوی لکه څرنگه لباس اغوندي ، تحفه او قرض

(۱) [سورة النساء/۲].

خلکوته ورکوي او چيرته چه په خپل مال سره سفر کوي ، او د خپل ځان او د چا چه ذمه وار دی د هغوي مسؤليت پيژني نو بيا په دي کې کوم حرج او ملامتيا نشته ، البته کله که د دي کارونو مخالف وکړي نو بيا د ده ازادي ناقصه کيږي ، دلته ولي د ده په هکله ازادي بنده شوه سره د دينه چه په خپل مال کې تصرف کول د ده حق دی ؟ ، جواب دا دی : کچيرته ده ته د ده دا حق ورکړی شي او دا د خپلي غوښتني موافق په خپل مال کې تصرف کوي نو دلته ده ته نقصان او ضرردی ، کله چه دا خپل ځان ته نقصان رسوي ، نو دلته په مسلمانانو باندي لازمي ده چه د ده د مصلحت رعايت وکړي دا ولي ؟ ، ځکه مسلمانان په اسلامي شريعت کې يو بل سره وروڼه دي نو په دوي باندي چه دکوم کمزوري (ناپوهه) ذمه واري ده د هغه لپاره ټول برابر او يوشان دي او يو بل ته به نصيحت کوي^(۱) ، د يو چالپاره دا جايزندي چه

^(۱) ۱ د عَمْرُو بن شُعَيْب څخه روايت دی هغه د خپل پلار څخه روايت کوي هغه د خپل نيکه څخه روايت کوی چه رسول الله ﷺ فرمايلي : ((الْمُسْلِمُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ ، يَسْعَى بِدِمَتِهِمْ أَدْنَاهُمْ ، وَيُجِيرُ عَلَيْهِمْ أَفْصَاهُمْ ، وَهُمْ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ ...)) «د مسلمانانو ويني په قصاص او ديت کې برابري دي ، د خپل

په خپل مال کې داسې تصرف وکړي چه په دنيا او آخرت کې ورته ضرر ورسوي .

* نوله دي امله مالي ازادي چه يو څوک په خپل مال کې تصرف نه کوي دا ډيره کمه ده ، ډيره ازادي په دي کې دا ده چه په خپل مال کې دخپل طبيعت اومزاج موافق تصرف وکړي کله چه په هغه حدودو کې وي چه شريعت ورته اجازت ورکوي .

سياسي ازادي :

* د ازادي بل مثال : چه هغي ته په سياسي ازادي سره نوم ورکوي ، اودا د غربي ټولني اصطلاح ده او د هغوي د دي ممارست کړی دی چه په دي سره د ديموکراسي انتخاباتو اراده لري .

امن په ورکولو او د دي په اداء کولو کې به کوشش کوي اگرکه دوي دکم شمير والا ، يا (دکمي مرتبي والا) وي ، يو شخص د مسلمانانو څخه دوي ته د پناه ورکولو حق لري اگرکه د هغه کوربه دوي کې لري وي ، اود کافرانو په مقابل کې به يودبل سره مدد او مرسته کوي ...) [سنن أبي داود - (ج ٨ / ص ٢٦٩) .

* د ديموکراسي انتخابات کله د عدل او انصاف په چاپيريال کې وي ، او کله د چاد تاثير په وجه وي ، او بل دا چه خلک د انتخاباتو لپاره څوک غوره کوي ؟ ، تاسو په موجوده زمانه کې مترقي او په وسايلو رسيدلي ملکونه وينې چه هغوي د تبلغاتي وسائلو (رسنيو) او نشرياتو په نتيجه کې انتخابات تر سره کوي نو مالدار سپری د دي ډيرو نشرياتو په اساس ډير مشهور وي او هغه د زياتو وسايلو په توسط کولی شي خلکو ته د ځان په هکله قناعت ورکړي او هغه په حقيقت کې د دغي انتخاب لپاره مستحق نه وي ، ليکن خلکو د ډيرو وسايلو له امله په هغه باندي بنه گومان کړی وی چه دا مناسب شخص دی ، ځکه دغه منصبونو ته منتخب شوي کسان د عوامو خلکو سره دوکه او فريب کوي ځکه هغوي په دي نه پوهيږي چه څوک مناسب شخصيت د ځانونو لپاره منتخب کړي ، دخلکو د پوهي شعور او احساس د يو بل نه مختلف وي ، کيدلی شي چه ډير کړتې خلک هونبيارنه وي پوهه او پوره عقلمند هم نه وي ، نو په نتيجه کې دوي د خلکو دنيوي مصلحتونه په عامه توگه او د امت مصلحتونه په خاصه توگه نه پيژني ، د امت په فايده په

عامه توګه مصالح ډیر و خلکو سره د دې شعور او احساس نه وي ، نو په دې اساس په انتخاباتو کې د مال په وجه ځني خلک د یهودیانو او صهیونیانو څخه متاثره شي نو د دوي د مال د کثرت له امله په انتخاباتو کې پري تاثیر راشي ، مقصد دا دی چه کومه سیاسي ازادي چه د انتخاباتو او پرلمان په نتیجه کې ده نو په دغو هیوادونو کې د همیش لپاره دغه د امت په مصلحت نه تمامیږي .

* په اسلامي شریعت اود اسلام په تاریخ او د خلفاوو راشدینو په زمانه کې د خلافت د انتخاب لپاره أهل حل والعقد معلوم شوی وو ، شریعت ټول خلک د مناسب او إمام (حاکم) په انتخاب کې برابر ندي ګرځولي ، ځکه د ټولو خلکو په انتخاباتو او رأي ورکولو سره په ټولنه کې د جاهل سړي اود ډیر پوهه او عقلمند سړي تمیز او فرق نه کیږي ، په انتخاباتو کې هغه څوک چه د شریعت په احکامو نه پوهیږي جاهل وي او هغه څوک چه هغه عالم او پوهه وي د مسلمانانو د إمام او حاکم په انتخاب کې برابر یږي ځکه د هر یو لپاره رأي او نظر دی او په جمهوري نظام کې د دې د ورکولو حق لري ، کچیره مساوات په دې طریقه راځي نو دا

ډیر ناکاره مساوات دی ، شریعت د حاکم او مسلمانانو د
 إمام د انتخاب لپاره د دې اختیار اهل حل والعقد خاص
 خلک گرځولي دي ، نو په دې اساس ابوبکر رضی اللہ عنہ عمر رضی اللہ عنہ د
 خلافت لپاره منتخب کړ ، او عمر رضی اللہ عنہ د ولایت انتخاب لپاره
 مجلس شوری ته اختیار ورکړ ، د دې موضوع په هکله دا
 مقام د تفصیل نه دی نوږدي وجه مونږ په دې اختصار سره
 اکتفاء وکړه .

* د غریبانو د گومانونو موافق چه کومي سیاسي
 ازاد یاني دي او بیا دوي د انتخاباتو په نتیجه کې پرلمان
 جوړ کړي ، نو دوي پخپله دا ازاد یاني د خپلي ټولني او
 معاشري په هرځای کې نه دي عملي کړي ، تر دې چه د دوي
 په ملکونو کې مصلحت هغه دی په کوم شي چه خلک رضا
 او خوشحالیږي ، هر چه په دوي کې په عملي میدان کې
 مصلحت دی نو دوي واک او اختیار هغه چا ته ورکړي دی
 چه هم دوي یې اراده لري اگر که نور مناسب اشخاص د واک
 لپاره وجود ولري .

* د سياسي ازاديانو په موضوع کې د اهم شامله ده چه د هري يوي ډلي او قوم لپاره دي يو حزب او گوند وي چه دا هريو حزب او گوند به د خپلي ډلي د توجيها توار لار بنودنو موافق په خپله ټولنه کې فعاليتونه کوي ، نوله دي امله په غربي او شرقي نړي کې مختلفي ډلي او گوندونه موجود دي چه يوه ډله او گوند د بلي ډلي او گوند مقابله او خلاف کوي ، يوه ډله د هغو په ټولنو کې د ديموکراسي په نوم ده ، بله ډله په هغوي کې د جمهوريت په نوم ده او بله ډله په هغوي کې د اشتراکيانو (کمونستانو) په نوم ده ، او په ځنو ملکونو د (گارگرانو) په نوم باندې ډلي شته

* بيا دا مختلفي ډلي په انتخاباتو کې د يو بل سره په کلکه مقابله کوي نوکله چه يو حزب او گوند کامياب شي نو بيا خپل افکار ، اهداف او سياسي نظرونه او خپل موجوديت او قضايي فيصلې په ټولو ډولو باندې عملي کوي ، او دوي دي ازاديانو ته د سياسي ازادي نوم ورکړی دی نوپه دي باندې بيا ټول خلک راضي نه وي بيا صرف د دغه کاميابي ډلي او گوند خلک پري راضي وي او د دوي

مخالف کسان د دوي کاميابي خوښه نه گڼي نو بيا د هغوي د فعاليتونو او نظرونو مذمت بيانوي .

* کله چه سياسي ازاديانو ته واک او اختيار ورکړي شي د هغواصولو (بنسټونو) موافق چه دوي يي تاسيس کړي نو بيا په سياسي گوندونو او ډلو کې مقابلي او سيالي شروع شي ، نو بيا کيدلی شي چه د دغه هيواد قيادت د يوي عقيدې او يوفکر په نظر جوړنه شي، اود دولت د بعضي تصرفاتو او مداخلې په اساس کيدلی شي د ټولو خلکو قيادت او مشري په رضامندي سره ونه شي ، نو بيا يوه ډله د سياسي ازادي او ديموکراسي په تتيجه کې کاميابه شي نو بيا د هغوي استقبال څوک نه کوي ، او ستاسو په وړاندي په دي جانب او ميدان کې ډيري لوي تجربې او مثالونه دي ، کله چه بعضي اسلامي ډلې په جزائر او ترکيا کې کاميابي شوي نو دغو دولتونود هغوي په کاميابي رضامندي او خوشحالي بنکاره نه کړه ، ځکه هلته عسکري نظامونه او حکومونه موجود وو هغوي د ديموکراسي اود انسان د هغو حقوقو غوښتنه کوله چه د غربي اصولو سره موافق وو، ليکن کله چه په انتخاباتو کې

اسلام پاله ډلي کاميابي شوي نو بيا هغوي پدغو رضا او خوښ نه وو، تر دې چه ملگرو ملتونو او غربي هيوادنو چه د انسان د حقوقو کوم اعلان کړی وو نو بيا په دغه جانب کې د خپلو ډيرو اصولو څخه روسته شو، غربي دولتونو او ملگرو ملتونو، او په مختلف ډول کافرانو او منافقانو چه د سياسي ازادې د اصولو او بنسټونو کوم مخالفتونه کړي دي نو که هغه مونږ ټول ذکر کوونو په موضوع کې ډير تفصيل راځي نوله دي امله په دي اختصار سره اکتفاء وشوه .

اسلام د الله تعالى په بندگي او حاکمانو له نصيحت تيزي ورکوي :

* اسلامي شريعت په دي جانب کې د ټولو انسانانو د تجربو څخه په ډير لوي او مهم څيز سره راتگ کړی دی چه هغه خاص د الله تعالى بندگي او حاکمانو ته نصيحت کول دي ، ځکه حاکمانو ته نصيحت په شرعي توگه فرض دی ، د ابورقيه تميم الداري رضي الله عنه څخه روايت دی چه يقينا نبي کریم صلى الله عليه وسلم فرمايلي : ((الدِّينُ النَّصِيحَةُ ، قُلْنَا لِمَنْ ؟ ، قَالَ : لِلَّهِ ، وَلِكِتَابِهِ ، وَلِرَسُولِهِ ، وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ ، وَعَامَّتِهِمْ)) ((دين د نصيحت

څخه عبارت دی ، صحابو وویل : د چا لپاره؟ ، نبی کریم ﷺ وویل : د الله تعالی لپاره ، د هغه د کتاب لپاره ، او د هغه د پیغمبر لپاره ، او د مسلمانانو د امامانو لپاره ، او د عامو مسلمانانو لپاره))^(۱) .

* د مسلمانانو حاکمانو ته نصیحت واجب دی ، په دوي کې خیر نشته کله چه نصیحت ته غور نه گډي ، او په مسلمانانو کې خیر نه شته کله چه دوي نصیحت نه کوي ، لیکن دا نصیحت به حاکمانو ته څرنگه رسیږي ؟ ، د نصیحت رسولو لاري د رسول الله ﷺ په زمانه کې په غالبه توگه اهل حل والعقد او د مجلس شوری کسان وو ، نو هغوي په دي جانب کې د پوهي د لاري دا پیژندل چه هغوي ته کوم نصیحت مناسب دی او کوم مناسب نه دی ، د کومو ازادیانو چه هغوي اصول (بستونه) ایښي دي او د هغو لپاره خپروني کوي نو په اسلام کې دا جایزنده چه د دین او د فکر ازادي د ځان لپاره غوره کړي .

(۱) [روایت یې امام مسلم په کتاب الایمان ، / باب بیان أن الدین النصیحة /

دیني حریت (ازادې):

* د دین حریت او ازادې: دوي وايي انسان چه کوم دین غواړي د ده خپله خوښه ده ، خو البته بل چاته به د دې دین تعدي او تجاوزنه کوي ، هرچه د الله تعالی دین دی کوم چه یې په محمد ﷺ باندي نازل کړی دی هغه اسلام دی ، دا په حقه دین دی ، نو په دې اساس چا چه اسلام د خپل ځان لپاره دین وگرځوو نو دیته مسلمان وایي ، کچیرته دا اراده ولري او داسي ووايي : چه زه ازاد یم د دې دین څخه بل دین د ځان لپاره منتخب کوم نو د ده دا خبره به نه منل کیږي ، د ده خبره به ولي نه منل کیږي ؟ ، ځکه د ده مثال د لیونی شو دا خپل مصلحت نه پیژني ، د ده مصلحت په دنیا او آخرت کې په اسلامي دین کې دی ، کچیرته ده ته د بل دین د تللو او نقلیدلو اجازت وشي نو د دې معنی داده چه مونږده ته د اورد داخلیدلو اجازه ورکوو ، نوله دې امله هغه څوک چه د اسلامي دین څخه مرتد شي نوهغه به وژل کیږي ، رسول الله

ﷺ فرمایلي: ((مَنْ بَدَلَ دِينَهُ فَأَقْتُلُوهُ)) «چا چه دین بدل کړو نو مړی کړئ»^(۱).

* هر یو مسلمان چه د اسلامي دین څخه علاوه بل دین غوره کړو نو وژل یې واجب دی ، الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي: ﴿ مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ﴾^(۲) «څوک چه مرتد شود تاسونه د دین خپل نه (په دوستانه د کافرانوسره) ، پس زردی رابه ولي الله تعالی داسي قوم چه مینه به کوي الله تعالی د هغوي سره ، او دوي به مینه کوي د الله تعالی سره» .

* چه مسلمان نه وي نو هغه چه هر دین د ځان لپاره غوره کوي نو غوره دي کړی ، مونږ به په خلکو زور نه راوړو چه مسلمانان شي ، نبی کریم ﷺ یهودیانو او نصرانیانو ته د خپلودینونو کولو موافقه کړي وه ، لیکن نبی کریم ﷺ هغوي ته دعوت اوبلنه ورکړي ده اود ځنو کارونو څخه یې منع کړي وو اود ځنو کارونو په کولو یې ورته حکم کړی وو .

(۱) [روایت یې امام بخاری - په (ج ۲۳ / ص ۲۰) ، کې کړی دی .]

(۲) [سورة المائدة / ۵۴] .

* دیني ازادې ضمانت کوونکي ده لیکن پدې شرط
 چه د اسلامي دین څخه به بل دین ته تلل او انتقال نه کوي ،
 ځکه اسلام حق دین دی ، او اسلامي شریعت د خلکو د
 مصالحو ساتنې لپاره راغلی دي ، نوڅوک چه اسلامي دین
 بدلوي نوته پدې پوهه شه چه دا عقلمند ندی .

د تفکیر او تعبیر ازادې :

* د تفکیر او تعبیر ازادې : دا په مطلقه توگه په
 اسلام کې منع ده ، د رای او نظر ازادې دا ده چه هر انسان ازاد
 دی اود ده د حقوقو څخه یو حق دادی چه دخپل نظر او فکر
 اظهار وکړي نود ده سره به پرې محاسبه نه کیږي .

* اسلامي شریعت دا حق چاته ندی ورکړی چه یو
 څوک د خپل فکر او نظر اظهارد خپلي خوبني موافق وکړي
 ، ځکه خلک په خپله پوهه کې د یو بل څخه مختلف دي ،
 او اسلامي شریعت د دي لپاره راغلی چه خلک د الله
 تعالی بندگي ته تیار او امده کړي کله چه خلکوته د شبهي
 موقع ورکړی شوه کیدلی شي هغه څوک چه ایمان یې
 ضعیفه وي او عالم نه وي او د شیطان د شبهي رد ونه وکړي

نود دي کار له امله په عامه توګه فسادونه مينځ ته راځي ، لکه څرنګه چه دا کارد عمر رضي الله عنه سره واقع شو : ((اَنَّ رَجُلًا مِنْ بَنِي تَمِيمٍ يُقَالُ لَهُ : صَبِيغُ بْنُ عَسَلٍ ، قَدِمَ الْمَدِينَةَ ، وَكَانَتْ عِنْدَهُ كُتُبٌ ، فَجَعَلَ يَسْأَلُ عَنْ مُتَشَابِهِ الْقُرْآنِ ، فَبَلَغَ ذَلِكَ عُمَرَ رضي الله عنه ، فَبَعَثَ إِلَيْهِ ، وَقَدْ أَعَدَّ لَهُ عَرَّاجِينَ النَّخْلِ ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ جَلَسَ ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ رضي الله عنه : مَنْ أَنْتَ ؟ فَقَالَ : أَنَا عَبْدُ اللَّهِ صَبِيغٌ ، فَقَالَ عُمَرُ رضي الله عنه ، وَأَنَا عَبْدُ اللَّهِ عُمَرُ ، أَوْ مَا إِلَيْهِ ، فَجَعَلَ يَضْرِبُهُ بِتِلْكَ الْعَرَّاجِينَ ، فَمَا زَالَ يَضْرِبُهُ حَتَّى شَجَّهُ ، فَجَعَلَ الدَّمُ يَسِيلُ عَلَى وَجْهِهِ ، فَقَالَ : حَسْبُكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ، فَقَدْ وَاللَّهِ ذَهَبَ الَّذِي كُنْتُ أَجِدُ فِي رَأْسِي)) ((د بني غنيم د قبيلي څخه يو سړی وو چه د هغه نوم صَبِيغُ بْنُ عَسَلٍ وو ، هغه مديني منوري ته راغی اود هغه سره کتابونه وو ، نوهغه د خلکو څخه په قرآن کريم کې د متشابها توپوښتنه کوله ، نود ده خبر عمر رضي الله عنه ته ورسيدو ، نو په هغه پسي يې يوکس وليږه اود هغه لپاره يې د کجورو لختي تيارې کړې وي ، نوکله چه د هغه خوا ته داخل شو نو کينا ست ، نو عمر رضي الله عنه ورته وويل : ته څوک يې ؟ ، نو هغه وويل : زه د الله تعالی بنده صَبِيغٌ يم

، نو عمر رضي الله عنه ورته وويل: زه د الله تعالى بنده عمر يم ، او هغه ته يې په خپل سر سره اشاره وکړه ، نو په هغه يې د دغو لختو په وهلو شروع وکړه ، هغه يې تردي پوري ووهه چه زخمي يې کړو او په مخ يې ويني رواني شوي ، نو صبيغ وويل: د مسلمانانو اميره ستا وهل زما لپاره کافي دي ، قسم په الله تعالى هغه څه چه زما په سر کې ووهغه ختم شو»^(۱) .

* صبيغ په خلکوگرځيده اود هغوي څخه يې په قرآن کې د متشابهاتو پوښتني کولي ، نو هغه به ويل د: ﴿وَالذَّارِيَاتِ ذُرْوًا * فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا﴾^(۲) څخه مراد څه شی دي ؟، عمر رضي الله عنه راغی او په هغه يې خپله دره (امسا) ، اوچته کړه ، (دره): د دال په زير سره ده په پيش سره نده ، نو بيا يې د هغه څخه پوښتنه وکړه ته د فلاني فلاني متشابهاتو په

^(۱) [روایت يې امام دارمي په خپل کتاب (سنن الدارمی - په ج ۱ / ص ۱۲۲) ، او امام أبو بکر محمد بن الحسين الجري په خپل کتاب / الشريعة - په ج ۱ / ص : ۷۱) ، او امام أبو القاسم هبة الله بن الحسن بن منصور اللالكائي په خپل کتاب / اعتقاد أهل السنة - په ج ۴ / ص : ۲۳۲) ، او امام ابن بطة العکبري په خپل کتاب / الابانة الكبرى - په ج ۲ / ص : ۳۰۹) ، کې کړی دی .]

^(۲) [سورة الذاريات / ۱ ، ۲] .

هکله پوښتنه کوي؟، او په خلکو کې د شبهاتو انتشار کوي، نو هغه وویل: هو، زما په سر کې یوڅه شته، (یعني ته مه ولي منع کوي؟، نو بیا عمر رضی الله عنه په خپله امسا سره ووهه، نو بیا هغه وویل: د مسلمانانو امیره: ما چه په خپل سر کې د کوم شي احساس کوو هغه ختم شو، یعنی ما سره چه کومه شبهه وه د هغې نه الله تعالی ماته عافیت او صحت مندي راکړه، بیا هغه عمر رضی الله عنه د مدینې څخه وشړه او هغه ته یې دا وصیت وکړو چه دخلکو سره به نه یوځای کیږي چه ستا شېبه په هغوي باندې تأثیر ونکړي، پیغمبران علیهم الصلاة والسلام، الله تعالی ولي رالیږلي دي؟، جواب / د دي لپاره یې رالیږلي دي چه خلک یواځې د یو الله تعالی بندگي ته تیار کړي.

* کله چه یوکس ځان رابنکاره کړي او د کوم شي د خپرولو چه اراده لري هغه وکړي او دخلکو دین کې فساد راولي، نو دا ده کړنه د پیغمبرانود اصلي رالیږلود مقصد څخه مخالفه ده، نبي کریم صلی الله علیه و آله په اسلامي دین سره راتگ کړی دی چه خلک د الله بندگي ته تیار کړي، د دي لپاره

چه په ورځ د قیامت کې د اسلامي حقائقو د الله تعالی په نزد باندي ثبوت وشي .

* کله چه یوشخص را پیدا شي او دا اصل (بنیاد) ختموي او ابادي د لاندي طرف نه کني تر دي چه دغه راوغورځیږي نو د ده د دغه کارڅخه بندل واجب دي ، زمونږ په اسلامي دین کې په تعبیر اوراې کې په کامله توگه سره ازادي نشته ، په ډیرو شيانو کې انسان د خپل نظر او رأی تعبیر کولی شي ترڅو پوري چه پدي سره د قرآن کریم او سنت او د اسلامي اصولو (بنسټونه) نه عیبجن کیږي .

* کچیره یوشخص د خپل طبیعت موافق په بعضو فکرونو سره راتگ وکړي او پدي سره اسلامي دین عیبجن کوي او یا پدي سره د اسلام هیبت او رعب ختموي ، او یا خلک د الله تعالی د عبادت څخه لري کوي نو دا کارونه د پیغمبرانو علیهم الصلاة والسلام د اصلي مقصد رالیږلو څخه مخالف دي ، هغه دا چه خلک یواځي د یو الله تعالی عبادت ته تیار شي .

* مخکې چه مونږ څه ذکر کړو دا د دي خبر ورکوي چه زمونږ د ټولو پوهه او استعداد يو شان برابرندی ، په دنيا کې ډير خلک عاطفي جانب غوره کوي ، د دليل او د حجت په جانب اهتمام نه کوي ، دا قسم خلک د هغو مختارو کسانو څخه ندي چه کارونه په دليل او حجت وکړي او د مصالحو او مفاسدوا په هکله د دلائلورعايت وکړي ، ډير خلک چه ځني شيان حلالوي دوي په عاطفي جانب ترکيز (ټينگار) کوي ، دوي د هغو خبرو استقبال کوي چه ډير تاثير پکې وي ، او کله قاضي د دوه جگړا مارو په مينځ کې هم د هغه شخص په هکله فيصله کوي چه هغه په خبرو کې ډير فصيح او چلاک وي او په ظاهري توگه خبري يې په دليل او حجت بنا وي : نبي کریم ﷺ فرمايلي : ((اِنَّكُمْ تَخْتَصِمُونَ اِلَيَّ ، وَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ اَلْحَنُّ بِحُجَّتِهِ مِنْ بَعْضٍ ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهٗ بِحَقِّ اَخِيهِ شَيْئًا بِقَوْلِهِ ، فَاِنَّمَا اَقْطَعُ لَهٗ قِطْعَةً مِنَ النَّارِ فَاَلَا يَأْخُذْهَا)) ((يقينا تاسو خپلي جگړي (او اختلافونه) ماته راپيش کوي ، کيدلی شي چه د تاسو څخه بعضي د بعضي نورو څخه په خبرو کې ډير فصيح او پوهه وي ، ما چه د چاپه هکله د هغه د وينا موافق د هغه د مسلمان ورور د حق څخه د يوشی

فیصله وکړه ، نوزه د هغه لپاره د اوریوه توتیه پری کوم هغه دي نه اخلی»^(۱).

* نوله دي امله د رأي او نظرد ازادي دروازي پرانستل او خلاصول دا د خلکو په دين باندي تاثير راوولي ، دا د خلکو نه دين ختموي او اسلام يي ضعيفه کوي ، او دا د بعثت اثار او خلکوته د الله تعالی په دين باندي قناعت ختموي .

* په کومو هیوادونو کې چه په مختلفه توگه د رأي او نظرد ازادي مجال خلکو ته حاصل شوی دی ، نو ډیر خلک د دي فکرونو بنکار شوي دي او دا يي د اسلامي دين د پریښودلو بنيادي سبب کرئیدلی دی ، د الله تعالی څخه د سلامتیا او عافیت سوال کوو .

* ډیر خلک چه عاطفي نظر لري ضعيفه خبره اخلي او صفا او قوي خبري پریږدي ، او د ځنونورونو نظرونو وجوهات نه پیژني ، نو په علماوو باندي واجب ده چه د هري فاسدي مقالې ویونکې فساد خلکو ته واضحه کړي پدي اساس چه

(۱) [روایت يي امام بخاری - په ج ۹ / ص ۴۹۱] ، کې کړی دی .

د محمد ﷺ د دين ساتنه وشي چه خلک يي رد نه کړي ، ليکن دا موقع په هر وخت کې نه وي ، کچيرته په مطلقه توگه خلکو ته د رأي او نظر ازادي ورکړی شي نو دا به د خلکو د عقائدو او اديانو د فساد سبب وگرځي ، ځکه ټول خلک د شېهي په رد کولو کې برابر دي .

* نوموړې به دا ووايو : اسلامي دين او شريعت د انسان د حقوقو ساتني لپاره راغلي دي ، برابره خبره ده که دا انسان پلار وي او که ځوي وي ، خاوند وي او که بنځه وي ، امام وي او که رعيت وي ، قاضي وي او که هغه څوک وي چه فيصله پري شوي ده ، والي وي او که مالک وي ، امير وي او که مأمور وي ، ازاد وي وي او که مریئ وي ، سپی وي او که بنځه وي .

* اسلامي شريعت د انسانانو د حقوقو په هکله راغلي دي لکه څرنګه چه دا تاسو ته د علماوو په بيانونو کې څرګنده شوه ، اسلامي شريعت د هر قسم انسان لپاره د حقوقو ساتنه او ضمانت کړی دی ، لکه د مور او پلار حق ، د بچيانو حقونه ، د خاوند او بنځي حقونه ، د مسلمان په

مسلمان باندې حق ، د کافر حق ، د کافر لپاره هم حق شته کله چه د چا گاونډي وي ، د معاهد لپاره د هغه د وعدي موافق د امن ورکولو حق دی ، د عبدالله بن عمرو رضي الله عنه د حديث په اساس : « أَنَّهُ ذَبَحَ شَاةً ، فَقَالَ أَهْدَيْتُمْ لَجَارِي الْيَهُودِيَّ ؟ ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ، يَقُولُ : ((مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورَّثُهُ)) » ((يقينا هغه يوه بزه (اوزه) حلاله كړه ، نو هغه وويل : ايا زما يهودي گاونډي ته مو ترينه څه هديه ور كړي ؟ ، يقينا ما د رسول الله ﷺ څخه اوريدلى چه هغه ويل : « جبريل عليه السلام ماته د گاونډي سره په احسان كولو د هميش لپاره وصيت كوو ، تر دې چه ما دا گمان وكړو چه هغه يې په ميراث كې يې شريكوي » ^(۱) .

دا د شرعي مصلحت د رعايت له امله .

* نو اسلامي شريعت د ټولو حقوقو رعايت كړى دى لكه : مالي حقوق ، اود همسايه توب حقوق ، اود ازادې حقوق ، ليكن پدې كې دا شرط دى چه د هغې مصلحت

(۱) [روايت يې سنن ابى داود - په ج ۱۵ / ص : ۳۲] ، كې كړى دى .

خدمت په کې وکړي شي چه شريعت د هغې د ثابتولو لپاره راغلی دی .

* اسلامي شريعت يواځي د دنيا د مصلحتونو د ثابتولو لپاره ندی راغلی ، بلکي دا د دنيا او آخرت د دواړو مصلحتونو لپاره راغلی دی ، پدې کې د دنيا او آخرت او قيامت دواړو اصلاح او سلامتيا ده .

* دا يوه څرگنده خبره ده چه د انسان د حقوقو په پوره توگه تطبيق د رسول الله ﷺ او د خلفاوو راشدينو په زمانه کې شوی وو ، او همدارنگه په أموي او عباسي اسلامي دولتونو کې هم د دي حقوقو تطبيق شوی وو ، تردي پوري چه په موجوده زمانې کې هم د دي رعايت شته ، څومره چه به اسلامي شريعت ډير تطبيق او عملي کيدونو په همغه اندازه به د انسان حقوق محفوظ وو ، په دي جانب کې تاسو ته د پراخه سمندر څخه په مختصره توگه د انسان د حقوقو په هکله يوه حصه تقديم شوه .

* د الله تعالی څخه سوال کوم چه مونږ د خپل دين لپاره صبر کوونکي او په صبر باندي وينا کوونکي داعيان ، او

د شريعت مددگاران ، عالمان او د علم طلب کوونکي ، او د رسول الله ﷺ د سنتو څخه دفاع کوونکي وگرځوئ ، يقينا هغه جواد او کریم (د ډير خيراو ډيري ورکړي والادى) دى .

* د الله تعالى څخه سوال کوم چه زما اوستاسو گناهونه او په خپلو کارونو کې زمونږ زياتى معاف کړئ ، يا الله تعالى ته زمونږ مددگار شئ او زمونږ په ضد مه کيږه ، اى الله تعالى ته زمونږ په کار کې کاميابي اسانه کړئ ، اى الله تعالى مونږ ته ايمان محبوب کړئ او زمونږ په زړونو کې يې خائسته کړئ ، اى الله تعالى مونږ ته کفر ، فسق او نافرمانى بده بنسکاره کړئ ، او مونږ د کاميابانو څخه وگرځوئ ، اى الله تعالى مونږ د حق د تابعدارانو څخه وگرځوئ ، او په هغې باندي مونږ قائم پاتي کړئ ، او مونږ ستاد دين څخه دفاع کوونکي جوړ کړئ ، اى الله تعالى مونږ ته دهغه څه توفيق را کړئ چه ستارضاپه کې وي ، اى په ټولو کريمانو کې کريمه ! مونږ د هغه څه نه وساتئ چه تا ناراض او غوصه کوئ او ته يې بدگڼئ ، اى الله تعالى ته د مسلمانانو علماو ووتو د فریب کونکو د فریب رد کولو او د دين د مدد کولو طاقت ورکړئ ، اى الله تعالى ته دوي ته د

دوي په ويناگانو او کارونو کې د کاميابي الهام په نصيب کړي ، او غوره بدلنه ورته ورکړي ، اى الله تعالى ته زمونږ حاکمانو ته د هغه څه توفيق ورکړي چه ته يې خوښ گڼي او ته پري راضي کيږي ، مونږ او دوي په نيکي او پرهيزگاري کې د يوبل سره مددگاران وگرځوي ، او ته د دوي لپاره پټ رازداران د نيکانو خلکو څخه اسان کړي چه د دوي د خیر طرف ته بنسودنه کوي او پدي ورته تيزي ورکوي ، اود دوي اود پټ ناکاره رازدارانوپه مينځ کې ډيره مسافه راولی کوم چه دوي ته د شرکولو حکم کوي او په دي ورته تيزي ورکوي ، يقينا ته په ټولو کريمانو کې کريم يې .

وصلی الله وسلم وبارک على النبي الأمي الأمين وعلى آله وصحبه أجمعين .

* په پای کې د الله تعالیٰ څخه سوال کوم چه د لږ عمل قبول کړی ، او ما او زما د والدینو لپاره یې دکامیابی سبب وگرځوی (آمین) .

د ترجمې د شروع تاریخ : ۱/۱/۱۴۳۷هـ

د ترجمې د پای تاریخ : ۲۰/۱/۱۴۳۷هـ

مترجم / أبو ضياء زاهد الله توحيدى مدني

الداعية بمكتب التعاوني للدعوة

والإرشاد وتوعية الجاليات بالجبيل

ص - ب : ۱۵۸۰ ، الجبيل : ۵۱۳۱۹

سعودي عربستان

00966/3/3625500 EXT-1020

موبائل : 0508045497

د موضوع گانو فهرست

نومبر	موضوع	نومبر
۲	د مترجم سرريزه	۱
۹	د مؤلف سرريزه	۲
۱۰	د اسلامي دين اهميت	۳
۱۲	د دوه مهمو حقوقو پيژندل	۴
۱۵	د انسان حقوق او ديتنه د تاريخ په رڼا کې لنډه کتنه	۵
۱۸	د ملگرو ملتونو د حقوقو دوه جهته	۶
۱۹	د غربيانو په نژد د حریت (ازادي) قسمونه ...	۷
۲۱	د مسلمان لپاره اسلامي دين فخر دی	۸
۲۴	د انسان د حقوقو په هکله د ځنو علماوو ليکنې	۹
۲۶	په اسلام کې د بني آدم منزله او مرتبه	۱۰
۲۸	د ازادي قسمونه	۱۱

۲۸ اول قسم : حریت (ازادی)	۱۲
۳۱ دوهم قسم : مساوات (برابروالی)	۱۳
۳۴	د رسول الله ﷺ د بعثت خخه مخکې عربي تولني ته لنډه کتنه.....	۱۴
۴۰	د خلکو په مساوات (برابروالی) کې اسلام سبقت کړی دی.....	۱۵
۴۱	د اسلامي فتوحاتو خخه روسته ډیر اجمو ته مشري ورکړی شوه.....	۱۶
۴۲	اسلامي دين د خلکو د مشکلاتو د حل لاره ده.	۱۷
۴۴	اسلامي شريعت د خلکو مساوات په حقوقو کې ثابت کړی دی.....	۱۸
۴۸	د يهوديانو د هلاکت سبب.....	۱۹
۴۹	د مسلمانانو ويني ، مالونه ، ابرو او عزت ټول برابر او يوشان دي.....	۲۰
۵۵	په مخ د ځمکه کې د خلکو قسمونه.....	۲۱
۵۷	الله تعالی په قرآن کریم کې اور رسول الله ﷺ په أحاديثو کې د کافرانو د حقوقو حکم	۲۲

	کړې دى	
۶۰	د جنگي کافرانو ماشومان ، زنانه او بوداگان به نه وژل کيږي	۲۳
۶۵	ازادي د مقيدي ازادي څخه په غير موجود نده	۲۴
۶۷	اسلام د پنځه ضروري شيانو ساتني لپاره راغلی دى	۲۵
۶۸	مالي ازادي	۲۶
۷۱	سياسي ازادي	۲۷
۷۷	اسلام د الله تعالی په بندگي او حاکمانو له نصيحت تيزي ورکوي	۲۸
۷۹	ديني حریت (ازادي)	۲۹
۸۱	د تفکیر او تعبیر ازادي	۳۰
۹۴	د موضوع گانو فهرست	۳۱